

การศึกษาไมโครพลาสติกในเนื้อส่วนหน้าท้องปลาทุ (Rastrelliger brachysoma)

จากชายฝั่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ถึงจังหวัดระยอง

Study of Microplastic in Vental Part Filley of Mackerel
(Rastrelliger brachysoma) from The Coastal Area
at Prachuap Khirikhan to Rayong Province

นางสาวกัญญารัตน์ สุขศรีเด่น

โครงการพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

สาขาวิทยาศาสตร์การประมงและทรัพยากรทางน้ำ

ภาควิชาเทคโนโลยีการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ปีการศึกษา 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รับที่...../.....
งานทะเบียนประมวลผล

โครงการพิเศษปีการศึกษา 2563

เรื่อง

การศึกษาไมโครพลาสติกในเนื้อส่วนหน้าท้องปลาทุ (Rastrelliger brachysoma)

จากชายฝั่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ถึงจังหวัดระยอง

Study of Microplastic in Vental Part Filley of Mackerel

(Rastrelliger brachysoma) from The Coastal Area

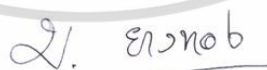
at Prachuap Khirikhan to Rayong Province

ผู้จัดทำ

นางสาวกัญญารัตน์ สุขศรีเด่น

นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร หลักสูตรวิทยาศาสตรการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

เห็นชอบ/รับรอง

(รองศาสตราจารย์ ดร.มนต์สรวง ยางทอง)

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

โครงการพิเศษนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการพิเศษ

เรื่อง

การศึกษาไมโครพลาสติกในเนื้อส่วนหน้าท้องปลาทุ (*Rastrelliger brachysoma*)

จากชายฝั่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ถึงจังหวัดระยอง

Study of Microplastic in Vental Part Filley of Mackerel

(*Rastrelliger brachysoma*) from The Coastal Area

at Prachuap Khirikhan to Rayong Province

โดย

นางสาวกัญญารัตน์ สุขศรีเด่น

เสนอ

ภาควิชาเทคโนโลยีการเกษตร (สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การประมงและทรัพยากรทางน้ำ)

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

(สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การประมงและทรัพยากรทางน้ำ) ปีการศึกษา 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อเรื่อง การศึกษาไมโครพลาสติกในเนื้อส่วนหน้าท้องปลาหู (Rastrelliger brachysoma)
จากชายฝั่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ถึงจังหวัดระยอง
โดย นางสาวกัญญารัตน์ สุขศรีเด่น
สาขาวิชา วิทยาศาสตร์การประมงและทรัพยากรทางน้ำ
คณะ เทคโนโลยีการเกษตร
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.มนต์สรวง ยางทอง

บทคัดย่อ

การทดลองนี้ต้องการศึกษาหาความยาว น้ำหนัก สัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ และปริมาณไมโครพลาสติกจากเนื้อส่วนท้องของเนื้อปลาหูจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ถึงจังหวัดระยอง ตัวอย่างปลาถูกรวบรวมตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ.2561 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2562 วิธีการหาปริมาณไมโครพลาสติก ดัดแปลงการทดลองมาจากวิธีของ Mathalon and Hill (2014) โดยนำเนื้อส่วนหน้าท้องของปลาหูตัวละ ประมาณ 3 กรัม จังหวัดละ 3 ตัวต่อเดือน การตรวจนับปริมาณไมโครพลาสติกใช้โทรศัพท์ (I Phone 11) ผ่านแอปพลิเคชัน iMicroscope - Magnifying Glass ที่ดัดแปลงการทดลองมาจากกล้องจุลทรรศน์ Stereo microscope (Nikon SMZ 745T) ผลการทดลองพบว่าความยาวเฉลี่ยเฉลี่ยของปลาหูอยู่ในช่วง 18.40 ± 1.06 ถึง 17.74 ± 1.25 เซนติเมตร น้ำหนักเฉลี่ยของปลาหูในช่วง 72.93 ± 14.81 ถึง 62.81 ± 13.76 กรัม ค่าสัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ของปลาหูในช่วง 1.16 ± 0.11 ถึง 1.10 ± 0.12 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณไมโครพลาสติกในเนื้อส่วนหน้าท้องปลาหูในช่วง 11.11 ± 4.13 ถึง 8.52 ± 2.61 ชิ้นต่อกรัม

คำสำคัญ: ความยาว, น้ำหนัก, สัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์, ไมโครพลาสติก, ปลาหู

กัญญารัตน์

ลายมือนักศึกษา

ย. ยงทอง

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

Title Study of Microplastic in Ventral Part Filley of Mackerel (*Rastrelliger brachysoma*) from The Coastal Area at Prachuap KhiriKhan to Rayong Province

By Miss Kanyarat Suksriden

Majoy Fishery Science and Aquatic Resources

Faculty Agricultural Technology

Advisor Associate Professor Dr. Monsuang Yangthong

Abstract

This experiment was to study the total length, body weight, coefficient of condition and the amount of microplastics from the belly of the mackerel meat from Prachuap Khiri Khan Province to Rayong Province. Fish samples were collected from March 2018 to February 2019. Methods for quantifying microplastics modified according to the method of Matalon and Hills (2014). The abdominal muscle of mackerel, about 3 grams per fish, 3 fish per province per month. Microplastic counts using a phone (I Phone 11) via the iMicroscope - Magnifying Glass application adapted from the experiment stereo microscope (Nikon SMZ 745T). The results showed that the total length of mackerel was in the range of 18.40 ± 1.06 to 17.74 ± 1.25 cm. The mean body weight of mackerel fish ranged from 72.93 ± 14.81 to 62.81 ± 13.76 g. The coefficient of condition of mackerel fish ranged from 1.16 ± 0.11 to 1.10 ± 0.12 %. Microplastic content in the ventral part of mackerel was in the range of 11.11 ± 4.13 to 8.52 ± 2.61 pcs/g.

Keywords: Length, Weight, Coefficient of condition, Microplastics, Mackerel

Kanyarat

Student's signature

M. Yangthong

Advisor's signature

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.มนต์สรวง ยางทอง อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ อาจารย์แหวลี วิบูลย์กิจ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.เทียมพบ ก้านเหลือง อาจารย์ที่ปรึกษา ร่วมโครงการพิเศษ ที่กรุณาให้คำปรึกษา และความรู้เกี่ยวกับการทำโครงการพิเศษครั้งนี้เป็นอย่างดี ตลอดจนตรวจสอบข้อบกพร่องในการวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนรายงานในทุกขั้นตอน ทำให้การทำ ปัญหาพิเศษในครั้งนี้สำเร็จไปด้วยดี ขอขอบพระคุณอาจารย์สาขาวิชาทุกท่านที่คอยอบรมสั่งสอนและ ให้ความรู้แก่ข้าพเจ้าตลอดเวลา และขอขอบคุณสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ที่เอื้อเฟื้อสถานที่และมอบความรู้ให้กับ ผู้จัดทำเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณอาจารย์อภิญญา ปานโชติ อาจารย์จากวิทยาลัยประมงชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ ที่ได้อนุเคราะห์ตัวอย่างปลาทุเพื่อนำมาใช้ในการศึกษาและทดลองครั้งนี้

ขอขอบคุณนางสาวนารี พันธุ์จินดาวรรณ และนางสาวณัฐพร สังขรเขตร นักวิทยาศาสตร์ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ สาขา วิทยาศาสตร์การประมงและทรัพยากรทางน้ำ

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อและครอบครัวทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุนทั้ง กำลังกาย กำลังใจ กำลังทรัพย์ในการศึกษาและดูแล อบรมสั่งสอนให้เป็นคนดี อุตุน ขยันหมั่นเพียร และขอบคุณทุกๆ คน ที่เกี่ยวข้องตลอดระยะเวลาที่ข้าพเจ้าเริ่มศึกษาจนสำเร็จการศึกษาในครั้งนี้

กัญญารัตน์ สุขศรีเด่น

มิถุนายน 2564

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ซ
คำนำ	1
วัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	3
ตรวจเอกสาร	4
ปลาทุ (<i>Rastrelliger brachysoma</i>)	4
ลักษณะทั่วไปของปลาทุ	4
ความหลากหลายของชนิด	5
การอพยพและการแพร่กระจาย	7
อาหารและการกินอาหาร	8
การสืบพันธุ์และการวางไข่	9
ไมโครพลาสติก	10
ความหมายของไมโครพลาสติก	10
กระบวนการย่อยสลาย	11
การแพร่กระจายของไมโครพลาสติก	12
พิษจากสารอินทรีย์ที่ตกค้างในไมโครพลาสติก	12
ลักษณะของไมโครพลาสติกที่มีผลต่อสิ่งมีชีวิต	15
การแก้ไขและป้องกันปัญหาจากไมโครพลาสติก	15
ผลสำรวจไมโครพลาสติกในแหล่งน้ำธรรมชาติ	16
การปนเปื้อนของไมโครพลาสติกสู่ห่วงโซ่อาหาร	16
ไมโครพลาสติกทำอะไรกับร่างกายเรา	17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
ลมนรสุมในประเทศไทย	17
ลมนรสุมตะวันตกเฉียงใต้	18
ลมนรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการทดลอง	22
วัสดุ	22
สัตว์ทดลอง	22
อุปกรณ์	22
อุปกรณ์และเครื่องมือ	22
สำหรับบันทึกและประมวลผล	23
สารเคมี	23
วิธีการทดลอง	24
สถานที่ที่สำรวจและระยะเวลาการสำรวจ	24
การเก็บและรักษาตัวอย่าง	25
การศึกษาตัวอย่างเพื่อศึกษาไมโครพลาสติก	25
การเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	26
สัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ของปลา	26
การวิเคราะห์ข้อมูล	27
สถานที่ทำการทดลอง	27
ผลและวิจารณ์ผล	28
ผลการทดลอง	28
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	28
จังหวัดสมุทรปราการ	30
จังหวัดชลบุรี	32
จังหวัดระยอง	35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
วิจารณ์ผลการทดลอง	42
สรุปผลการทดลอง	45
ข้อเสนอแนะ	45
เอกสารและอ้างอิง	46
ภาคผนวก	51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 การรายงานการปนเปื้อนของไมโครพลาสติกในสิ่งมีชีวิตทางทะเล	14
2 ผลจากการสู่มเก็บตัวอย่างปลาจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	29
3 ผลจากการสู่มเก็บตัวอย่างปลาจากจังหวัดสมุทรปราการ	31
4 ผลจากการสู่มเก็บตัวอย่างปลาจากจังหวัดชลบุรี	34
5 ผลจากการสู่มเก็บตัวอย่างปลาจากจังหวัดระยอง	36
6 ค่าเฉลี่ยความยาว น้ำหนัก สัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ของปลา และจำนวน ไมโครพลาสติกจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ถึงจังหวัดระยอง	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ปลาทุสสัน	5
2 ปลาทุปากจิ้งจก	6
3 ปลาลัง	6
4 การอพยพของปลาทุบริเวณอ่าวไทยฝั่งตะวันตก	7
5 แอปพลิเคชัน iMicroscope – Magnifying Glass	22
6 กระดาษกรอง (Glass Microfiber Filters)	22
7 ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 30 เปอร์เซ็นต์ (H_2O_2)	23
8 โซเดียมคลอไรด์ (NaCl)	24
9 แผนที่อ่าวรูปตัว ก	24
10 การใช้แอปพลิเคชัน iMicroscope - Magnifying Glass (โทรศัพท์ I Phone 11)	26
11 ความยาวของปลาทุจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ถึงจังหวัดระยอง	38
12 น้ำหนักของปลาทุจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ถึงจังหวัดระยอง	39
13 สัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ของปลาทุจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ถึงจังหวัดระยอง	40
14 จำนวนไมโครพลาสติกในเนื้อของปลาทุจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ถึงจังหวัดระยอง	41
15 วัดขนาดตัวปลาและชั่งน้ำหนักตัวอย่างปลาทุ	52
16 ผ้าเนื้อส่วนหน้าท้อง	53
17 ขั้นตอนการเตรียมตัวอย่างไปต้ม	54
18 ทิ้งตัวอย่างให้ตกตะกอนและดูดส่วนที่ใสไปกรอง	55

คำนำ

ปลาทุ (Short bodied mackerel) *Rastrelliger brachysoma* เป็นปลาที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจมากชนิดหนึ่งของประเทศไทย เช่นเดียวกับปลาแซลมอนของสหรัฐอเมริกา ทำรายได้ให้ประเทศไทยปีละประมาณ 6,000.9 ล้านบาทต่อปี (กรมประมง, 2556) ในเนื้อปลาทุ 100 กรัม มีสารโอเมก้า 3 ประมาณ 2-3 กรัม ซึ่งปกติในหนึ่งวันร่างกายต้องการโอเมก้า 3 ประมาณวันละ 3 กรัมต่อวัน เนื่องจากโอเมก้า 3 เป็นไขมันประเภทไม่อิ่มตัว มีประโยชน์ในเรื่องลดอัตราการตายจากโรคหัวใจและโรคหลอดเลือดตีบ และยังลดคอเลสเตอรอล ไตรกลีเซอไรด์ ตลอดจนยังลดความหนืดของเลือดลดการอักเสบรวมทั้งสร้างความสมดุลและปรับระดับเลือดในร่างกายให้อยู่ในภาวะปกติได้ (ปิติ, 2559)

ปลาทุในอ่าวไทยส่วนใหญ่เกิดและเจริญเติบโตในทะเลฝั่งอ่าวไทย มีวงจรชีวิตตั้งแต่เกิดจนตายอยู่ในทะเลในอดีตที่ผ่านมา ปลาทุเป็นอาหารราคาถูก มีคุณค่าทางโภชนาการสูงที่คนไทยทุกคนสามารถหารับประทานได้ง่าย เมื่อเทียบกับราคาของเนื้อสัตว์ชนิดอื่นๆ แต่ปัจจุบันปลาทุกลับกลายเป็นอาหารราคาแพงสำหรับคนไทยที่มีรายได้น้อย และปลาทุที่ขายอยู่ในตลาดทั่วไปโดยส่วนใหญ่กลับเป็นปลาทุที่จับจากน่านน้ำประเทศอื่นไม่ใช่ปลาทุของบ้านเรา สาเหตุสำคัญที่ทำให้ปลาทุราคาแพงและหาซื้อได้ยากมากขึ้น คือความเสื่อมโทรมของทรัพยากรทะเลของไทยที่เกิดจากการทำประมง ด้วยเครื่องมือทำลายล้างระบบนิเวศและจับสัตว์น้ำวัยอ่อน ได้แก่ เครื่องมือประมงอวนลาก อวนรุนและเครื่องมือประมงประกอบแสงไฟชนิดต่างๆ เป็นต้น (สุภาภรณ์, 2560)

ไมโครพลาสติก เป็นพลาสติกที่มีอนุภาคขนาดเล็ก ปัจจุบันยังไม่มีกำหนดค่าจำกัดความในระดับสากล หน่วยงาน European Food Safety Authority (EFSA) ได้ให้ค่าจำกัดความของไมโครพลาสติกว่า คือ ส่วนผสมของเศษพลาสติก รูปร่างต่างๆ ที่มีขนาดตั้งแต่ 0.1-5,000 ไมโครเมตร (μm) ซึ่งมีขนาดเท่ากับแบคทีเรียบางชนิดจนถึงชิ้นส่วนของผิวหนัง (ศูนย์วิจัยและประเมินความเสี่ยงด้านอาหารปลอดภัย, 2562) เนื่องจากปัจจุบันนี้ปริมาณของขยะพลาสติกนั้นเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็วและโดยส่วนมาก มักถูกจัดการอย่างไม่ถูกหลักสุขาภิบาล ขยะพลาสติกที่เกิดขึ้นบนบกเหล่านี้ส่วนหนึ่งอาจถูกพัดพาลงสู่แหล่งน้ำและทะเล จนก่อให้เกิดปัญหาแพขยะทะเลได้มากที่สุด พลาสติกนั้นเป็นขยะที่มีน้ำหนักเบาและไม่สามารถย่อยสลายได้ในระยะเวลาอันสั้น จึงสามารถถูกพัดพาออกไปไกลจากแหล่งกำเนิดได้และสามารถสลายตัวกลายเป็นชิ้นพลาสติกที่มีขนาดเล็กลงได้ (ศิวาภูษ และคณะ, 2562) โดยไมโครพลาสติกเหล่านี้จะสามารถแพร่กระจายสู่สิ่งแวดล้อมได้ง่าย แต่การจัดการในการทำความสะอาดหรือกำจัดได้ยาก มีรายงานการแพร่กระจายของ ไมโครพลาสติกในสิ่งแวดล้อม เช่น ชายหาด ตะกอนดินในปากแม่น้ำ ชายฝั่งและในมวลน้ำ รวมถึงมีรายงานการปนเปื้อนในสัตว์ทะเลหลายชนิด เช่น หอยแมลงภู่ ไล่เดือนทะเลและปลิงทะเล (ปิติพงษ์ และคณะ, 2559)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการศึกษาครั้งนี้จึงสนใจสำรวจการปนเปื้อนของไมโครพลาสติกในเนื้อปลาทุบริเวณชายฝั่ง
อ่าวไทยตอนบนหรือบริเวณอ่าวรูปตัว “ก” ตั้งแต่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์จนถึงจังหวัดระยอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาขนาดและจำนวนไมโครพลาสติกในเนื้อของปลาหูที่รวบรวมมาจากบริเวณชายฝั่งอ่าวไทยตอนบนหรืออ่าวรูปตัว “ก” ตั้งแต่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์จนถึงจังหวัดระยอง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงขนาดและจำนวนไมโครพลาสติกในเนื้อของปลาหูที่รวบรวมมาจากบริเวณชายฝั่งอ่าวไทยตอนบนหรืออ่าวรูปตัว “ก” ตั้งแต่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์จนถึงจังหวัดระยอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตรวจเอกสาร

ปลาทุ (*Rastrelliger brachysoma*)

อนุกรมวิธานปลาทุ (สมพร และสมโภชน์, 2535) ได้รายงานการจัดอนุกรมวิธานของปลาทุไว้ดังนี้

Kingdom Animalia

Phylum Chordata

Class Osteichthyes

Order Cypriniformes

Family Scombridae

Genus *Rastrelliger*

Species *brachysoma*

ลักษณะทั่วไปของปลาทุ

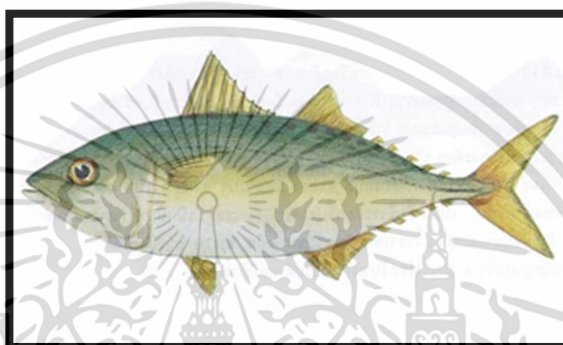
ปลาทุ (*Rastrelliger*) เป็นปลาที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจมากชนิดหนึ่งของประเทศไทย และยังคงเป็นสัตว์น้ำที่มีผลผลิตและมูลค่าสูงสุดของประเทศ ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันร้อยละ 70 ของผลผลิต ปลาทุในประเทศมาจากแหล่งประมงอ่าวไทย (กรมประมง, 2508)

ปลาทุเป็นปลาผิวน้ำในครอบครัว Scombridae สกุล *Rastrelliger* ที่มีลักษณะโดยทั่วไป ปลาทุที่มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า (*Rastrelliger brachysoma*) มีชื่อพ้องคือ *R. neglectus* และ *Scomber neglectus* ลักษณะทั่วไปเป็นปลาทะเลประเภทผิวน้ำ มีรูปร่างป้อมแบน หัวโต หน้าแหลม ตาค่อนข้างเล็ก มีเยื่อไขมันอยู่รอบในตา ปากกว้างและเฉียงขึ้นเล็กน้อย ขากรรไกรล่างยาวและแหลม เกล็ดเล็ก และหลุดง่าย มีครีบหลัง 2 อัน ครีบท้องและครีบหูมีขนาดเล็ก ครีบหางเป็นแฉกลึก ลำตัวด้านบน สีน้ำเงินปนเขียว มีจุดสีดำเรียงเป็นแถวตามสันหลัง ท้องสีขาวเงินอยู่รวมกันเป็นฝูงวางไข่ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงมีนาคม อาศัยอยู่บริเวณผิวน้ำและกลางน้ำในทะเล พบแพร่กระจายทั่วไปทั้งอ่าวไทยและทะเลอันดามัน กินอาหารพวกลูกปลาสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังและแพลงก์ตอน (สมพร และสมโภชน์, 2535)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความหลากหลายของชนิด: ปลาทุบ่งได้เป็น 3 ชนิด ได้แก่

1. ปลาทุบ่งสั้น (Short mackerel, Indo-Pacific mackerel) เป็นชนิดที่บริโภคมากที่สุด รูปร่างป้อมแบน หัวโต หน้าแหลม ตาค่อนข้างเล็ก มีเยื่อไขมันอยู่รอบในตา ปากกว้างและเฉียงขึ้น เล็กน้อย ขากรรไกรล่างยาวและแหลม เกล็ดเล็กและหลุดง่าย มีครีบหลัง 2 อัน ครีบท้องและครีบทูมีขนาดเล็ก ครีบหางเป็นแฉกลึก ลำตัวด้านบนสีน้ำเงินปนเขียว มีจุดสีดำเรียงเป็นแถวตามสันหลัง ท้องสีขาวเงิน (สมพร และสมโภชน์, 2535)

ภาพที่ 1 ปลาทุบ่งสั้น

ที่มา: (พรทิพย์, ม.ป.ป.)

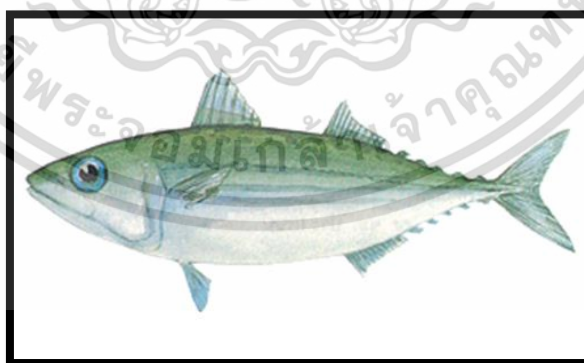
2. ปลาทุบ่งปากจิ้งจก เป็นปลาทะเลชนิดหนึ่งในสกุลปลาทุบ่ง มีรูปร่างทั่วไปคล้ายกับปลาลังหรือปลาทุบ่งแต่มีขนาดความยาวเท่าปลาทุบ่ง ความกว้างของลำตัวน้อยกว่าปลาลัง ปากแหลม ด้านบนลำตัวมีสีน้ำเงิน แวววาว ด้านท้องมีสีขาวเงิน มีความยาวประมาณ 15-20 เซนติเมตร พบกระจายพันธุ์ในน่านน้ำไทยทั้งด้านอ่าวไทยและทะเลอันดามัน โดยกินแพลงก์ตอนเป็นอาหาร ในระดับผิวน้ำและกลางน้ำ ปลาทุบ่งปากจิ้งจกมีเนื้อหยาบแข็ง รสชาติไม่อร่อย ดังนั้นจึงไม่เป็นที่นิยมรับประทาน แต่บางครั้งอาจพบเห็นขายปะปนมากับปลาทุบ่งชนิดอื่นๆ โดยรายงานขององค์การอาหารและการเกษตรแห่งประชาชาติ (FAO) รายงานว่าปลาทุบ่งปากจิ้งจกไม่ใช่ปลาเศรษฐกิจ แต่ในรายงานของสหภาพนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากร (IUCN) รายงานว่าในแต่ละปีมีการจับรวมเป็นน้ำหนักมากกว่า 800,000 ตัน

ภาพที่ 2 ปลาหูปากจิ้งจก

ที่มา: (พรทิพย์, ม.ป.ป.)

3. ปลาลัง มีลักษณะลำตัวค่อนข้างลึก โดยความลึกที่ขอบด้านหลังฝาปิดเหงือกเป็น 4.3 เท่าของความยาวส้อมหาง ความยาวหัวมากกว่าความลึกของลำตัว ส่วนของกระดูกขากรรไกรบนถูกปกคลุมไว้ด้วยกระดูกเบาตาแต่ยาวเลยขอบหลังของนัยน์ตามีเยื่อไขมันที่พัฒนาดี ซึ่งเหงือกพัฒนาดีและมองเห็นได้ชัดเจนเมื่อปลาอ้าปาก ครีบหลังมีจำนวน 2 ครีบที่แยกออกจากกันอย่างชัดเจน ครีบหลังและครีบกันมีครีบฝอย 5 หรือ 6 ครีบ ความยาวลำไส้ 1.4-1.8 เท่าของความยาวส้อมหาง (อุดม และคณะ, 2552) ปลาลังมีความคล้ายกับปลาหูมาก จึงทำให้ในบางท้องที่ในภาคใต้ของไทยมีความเข้าใจว่าปลาหูและปลาลังเป็นปลาชนิดเดียวกัน โดยเรียกรวมให้ชื่อว่า “ปลาลัง” แต่กรมประมงได้ศึกษาและจัดจำแนกความแตกต่างของปลาหูและปลาลังไว้

ภาพที่ 3 ปลาลัง

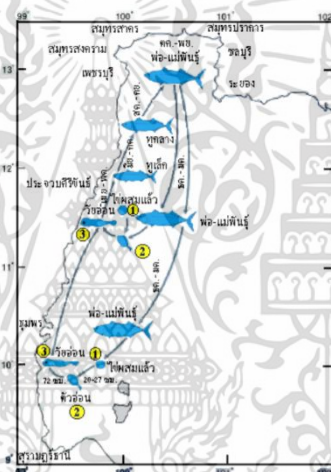
ที่มา: (พรทิพย์, ม.ป.ป.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การอพยพและการแพร่กระจาย

1. การอพยพ จารุมาศ (2557) กล่าวว่า ในอ่าวไทยพบปลาหลายกลุ่ม และมีเส้นทางการเคลื่อนย้ายหรือการอพยพ ดังนี้

1.1 กลุ่มปลาในอ่าวไทยฝั่งตะวันตก (พื้นที่เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและสุราษฎร์ธานี) จะพบปลาทุกขนาดโดยบางส่วนเกิดและเติบโตจนวัยอยู่ในพื้นที่ช่วงเดือนมิถุนายนลูกปลาทูบางส่วนจะเดินทางขึ้นไปหาอาหารในบริเวณอ่าวไทยรูปตัว “ก” (ชลบุรี สมุทรปราการ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม และเพชรบุรี) จนเติบโตเป็นปลาที่พร้อมจะสืบพันธุ์ก่อนจะเดินทางอีกครั้งในช่วงปลายปี (ตุลาคม-พฤศจิกายน) เพื่อกลับมาวางไข่ในอ่าวไทยฝั่งตะวันตก

ภาพที่ 4 การอพยพของปลาทุบริเวณอ่าวไทยฝั่งตะวันตก

ที่มา: (วารสารณ์, 2552)

1.2 กลุ่มปลาในอ่าวไทยฝั่งตะวันออกเป็นปลาบางส่วนที่เดินทางข้ามเขตระหว่างน่านน้ำไทยกับประเทศกัมพูชาและเวียดนามชาวประมงพบฝูงปลาเดินทางเข้ามายังอ่าวไทยฝั่งตะวันออกเกือบถึงอ่าวไทยตอนในผ่านมาทางช่องซำงจังหวัดตราด

1.3 กลุ่มปลาในอ่าวไทยตอนใต้เป็นกลุ่มที่มีการศึกษาน้อยมากนักวิชาการสันนิษฐานว่าปลากลุ่มนี้บางส่วนอาจเคลื่อนย้ายมาจากปลาในอ่าวไทยฝั่งตะวันตกหรือเดินทางมาจากน่านน้ำเขตประเทศมาเลเซีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การแพร่กระจายและความชุกชุม ปลาทุในอ่าวไทยมีสองกลุ่ม คือ กลุ่มแรกเป็นปลาทุที่เคลื่อนย้ายไปมาระหว่างชายฝั่งตะวันออกของอ่าวไทยและน่านน้ำกัมพูชากลุ่มที่สองเป็นปลาทุที่เคลื่อนย้ายไปมาระหว่างอ่าวไทยตอนบนและชายฝั่งอ่าวไทยฝั่งตะวันตกตอนบนจนถึงอ่าวไทยตอนใต้ (กรมประมง, 2539) การแพร่กระจายของปลาทุพบได้ทั้งทะเลฝั่งอ่าวไทยและฝั่งอันดามัน เป็นปลาที่มีการอพยพย้ายถิ่นเพื่อหาสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อช่วงเวลาหรือช่วงชีวิตนั้นๆ ปลาทุมีการเดินทางจากแหล่งอาศัยหรือแหล่งหากินไปสู่แหล่งวางไข่เมื่อถึงฤดูผสมพันธุ์ สำหรับทะเลฝั่งอ่าวไทยตะวันตกในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและสุราษฎร์ธานี จะมีปริมาณปลาทุชุกชุมมากกว่าที่อื่น โดยมีปริมาณผลผลิต 80 เปอร์เซ็นต์ จากฝั่งอ่าวไทยและอีก 20 เปอร์เซ็นต์ จากฝั่งทะเลอันดามัน (ยุพินท์, 2551)

อาหารและการกินอาหาร

ปลาทุเป็นปลากรองอาหารกิน (filter feeding) อาหารของปลาทุมีส่วนประกอบส่วนใหญ่เป็นแพลงก์ตอนพืช และแพลงก์ตอนสัตว์ขนาดเล็ก ปลาทุกินแพลงก์ตอนโดยใช้ gill rakers ทำหน้าที่กรองอาหารเข้าสู่ทางเดินอาหาร โดยปลาทุสันจะมีซี่กรอง จำนวน 54 อัน เมื่อเปิดกระดุกกระพุงแก้มของปลาเราจะเห็นเหงือกอยู่ภายในบนด้านหน้าของกระดุก โครงเหงือกจะมีส่วนที่ยื่นออกมาเป็นซี่เรียวยาวหรือเป็นตุ่มส่วนนี้ เราเรียกว่า ซี่เหงือกปลาที่กินพืชน้ำ เช่นกินสาหร่ายซี่เหงือกของปลาเหล่านี้จะสั้นและมีจำนวนน้อย ส่วนปลาจำพวกที่กินแพลงก์ตอนเป็นอาหารซี่เหงือกยาวเรียวยาวและมีเป็นจำนวนมากสำหรับ ปลาทุซี่เหงือกแต่ละซี่ยังแตกแขนงออกไปอีก ทั้งนี้เพื่อช่วยเพิ่มสมรรถภาพในการกรองสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กที่ลอยไปตามกระแสน้ำ ซึ่งเราเรียกว่าแพลงก์ตอน (plankton) ปลาทุกินเนื้อล่าเหยื่อเป็นอาหารซี่เหงือกอาจจะมีจำนวนลดลงมากและสั้นทุหรือเห็นเป็นเพียงตุ่มเท่านั้นหรืออาจจะมีไม่มีเลย ปลาแต่ละชนิดอาจมีจำนวน ขนาด และรูปร่างซี่เหงือกเกือบคงที่ยกเว้นปลาทุจะมีซี่เหงือกบนโครงเหงือกคู่ที่หนึ่งเป็นจำนวน 54 ซี่ จะหาอาหารกินเวลากลางคืน (สุนีย์ และอำพัน, 2508)

การสืบพันธุ์และการวางไข่

1. การสืบพันธุ์

ปลาทุเป็นปลาแยกเพศ ผสมพันธุ์แบบ polygamous mating ปลาทุตัวผู้หนึ่งตัวสามารถผสมกับตัวเมียได้หลายตัว และเป็นการผสมพันธุ์ภายนอก (external fertilization) ปลาทุเป็นปลาที่วางไข่ตลอดทั้งปี แต่จะมีไข่ตกเป็นพิเศษในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน (เป็นฤดูวางไข่ปลาทุในอ่าวไทย) (วารุณี, 2512)

ปลาทุเพศผู้และเพศเมียมีการเจริญพันธุ์ตลอดทั้งปี โดยปลาทุเพศผู้มีระยะเจริญพันธุ์อยู่ในช่วง 27-100 เปอร์เซ็นต์ และระยะการเจริญพันธุ์ของปลาทุเพศผู้ที่สูงกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ มีเพียงเดือนมกราคม พฤษภาคม และสิงหาคม เท่านั้น ปลาทุในอ่าวไทยสามารถวางไข่ได้เกือบตลอดทั้งปี แต่มีการวางไข่มาก 2 ช่วง คือช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงพฤษภาคม และกรกฎาคมถึงตุลาคม โดยขนาดแรกเริ่มสืบพันธุ์ของปลาทุเพศผู้และเพศเมียฝั่งทะเลอันดามัน เท่ากับ 16.09 และ 15.33 เซนติเมตร ฝั่งอ่าวไทยเท่ากับ 16.45 และ 17.95 เซนติเมตร แม่ปลาทุ 1 ตัวสามารถวางไข่ได้ประมาณ 20,000 ฟอง ลูกปลาทุขนาดเล็กจะออกหาอาหารบริเวณใกล้ฝั่งตั้งแต่เกิดจนถึงตัวเต็มวัย เมื่อถึงวัยเจริญพันธุ์จะเดินทางกลับสู่แหล่งกำเนิดที่เป็นแหล่งวางไข่ เพื่อผสมพันธุ์และวางไข่ตามฤดูกาล (อุดม และคณะ, 2556)

ระยะการเจริญพันธุ์ของอวัยวะสืบพันธุ์: การพัฒนาของรังไข่และอวัยวะในปลาเพศเมียและเพศผู้สามารถแบ่ง ออกเป็น 5 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 virgin stage เป็นระยะปกติของระบบสืบพันธุ์ของปลาที่ยังไม่มีพัฒนาการของเซลล์สืบพันธุ์ ไข่และรังไข่มีขนาดเล็กมาก อยู่ใกล้หรือแนบติดกระดูกสันหลัง

ระยะที่ 2 developing stage เป็นระยะที่ระบบสืบพันธุ์มีพัฒนาการมากขึ้น ไข่และรังไข่มีสีขาวยาวปนแดงส่วนรังไข่มีสีแดงค่อนข้างใส รังไข่และอวัยวะมีความยาว 1 ใน 2 หรือ 2 ใน 3 ของช่องท้อง

ระยะที่ 3 gravid เป็นระยะที่ไข่และรังไข่ขยายเต็มช่องท้อง ไข่และรังไข่มีสีขาวยาวปนแดง มีเยื่อติดกัน เมื่อรีดส่วนท้องจะยังมีไข่ไหลออกมา

ระยะที่ 4 spawning หรือ ripe เป็นระยะที่ไข่และรังไข่เจริญเต็มที่ พร้อมทั้งจะผสมพันธุ์ ไข่และรังไข่มีสีขาวยาวปนแดงเมื่อรีดที่ส่วนท้องจะมีน้ำไข่ไหลออกมา ไข่ในรังไข่สามารถแยกเป็นเม็ดได้ มีสีเหลืองหรือสีส้ม ผงรังไข่ค่อนข้างบางเมื่อรีดส่วนท้องจะมีไข่ไหลออกมา

ระยะที่ 5 spent เป็นระยะที่วางไข่ไปแล้ว ฝูงน้ำเชื้อและรังไข่มีขนาดเล็กกลางและมีสีแดงอาจมีเม็ดไข่หลงเหลืออยู่ภายในรังไข่ การพัฒนาของรังไข่ในปลาเทศเมียในระยะที่ 1-2 เป็นระยะที่ยังไม่เจริญพันธุ์ ส่วนระยะที่ 3-5 เป็นระยะเจริญพันธุ์ (ปิยวรรณ และคณะ, 2558)

2. การวางไข่

ปลาทิววางไข่ทั้งสองฝั่งของอ่าวไทย ฝั่งตะวันออกของอ่าวไทยและฝั่งตะวันตกของอ่าวไทย แต่พบปลาทิววัยอ่อนหนาแน่นทางฝั่งตะวันตกของอ่าวไทย ตั้งแต่บริเวณนอกฝั่ง อ.หัวหิน จ.ประจวบฯ ตลอดจนถึงบริเวณนอกฝั่ง จ.ชุมพร บริเวณด้านตะวันออกของเกาะสมุยและเกาะพะงัน (รังสรรค์ และคณะ, 2533)

แม่ปลาหนึ่งตัวโดยเฉลี่ยวางไข่ครั้งละ 200,000 ฟอง ในบริเวณหาดแม่รำพึง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อำเภอเมือง อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร หลังจากไข่ได้รับการผสมน้ำเชื้อแล้ว จะใช้เวลาประมาณ 1 วัน เพื่อฟักเป็นตัว แต่ถ้าอุณหภูมิสูงระยะเวลาการฟักเป็นตัวก็จะเร็วขึ้น ลูกปลาทิววัยอ่อนจะรวมตัวเป็นฝูงว่ายลัดเลาะใกล้ฝั่งเพื่อเสาะหาที่กำบังคลื่นลมและหาอาหาร โดยเดินทางไปทางเหนือสู่บริเวณกันอ่าวไทยซึ่งเป็นแหล่งอาหารที่อุดมสมบูรณ์ (ยุพินท์, 2550)

ในการเดินทางของปลาทิว บริเวณอ่าวไทยฝั่งตะวันตกนั้นมีสาเหตุการเดินทาง 2 ปัจจัยด้วยกัน คือการเดินทางเพื่อหาอาหารและการเดินทางเพื่อวางไข่ ปลาทิวจะวางไข่เกือบตลอดทั้งปี แต่ช่วงที่ปลาทิวมีไข่สูงสุด จะอยู่ในราวเดือนกุมภาพันธ์ – มีนาคม โดยในช่วงนี้ปลาทิวมีไข่เต็มท้อง จะเดินทางจากกันอ่าวไทยลงมาทางใต้เพื่อวางไข่ บริเวณหมู่เกาะในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี แม่ปลาทิวที่ไข่แก่ก่อนจะวางไข่ระหว่างทาง (ยุพินท์, 2542)

ไมโครพลาสติก

ความหมายของไมโครพลาสติก

ไมโครพลาสติก หมายถึง พลาสติกที่มีอนุภาคขนาดเล็ก ปัจจุบันยังไม่มีข้อกำหนดจำกัดความในระดับสากล หน่วยงาน European Food Safety Authority (EFSA) ได้ให้คำจำกัดความของไมโครพลาสติก ว่าเป็นส่วนผสมของเศษพลาสติก รูปร่างต่างๆ ที่มีขนาดตั้งแต่ 0.1-5,000 ไมโครเมตร (μm) ซึ่งมีขนาดเท่ากับแบคทีเรียบางชนิดจนถึงชิ้นส่วนของถั่วเหลือง (สถาบันอาหาร กระทรวงอุตสาหกรรม, 2562)

ไมโครพลาสติก คือ ชิ้นส่วนพลาสติก ประเภทหนึ่งที่มีขนาด 1 นาโนเมตร หรือเข้าใจง่ายว่า 1 ในพันล้านของเมตร จนถึง 5 มิลลิเมตรหรือครึ่งเซนติเมตร แบ่งได้ 2 ประเภท ได้แก่

1. Primary microplastic คือ ไมโครพลาสติกที่มีการผลิตเป็นพลาสติกขนาดเล็กมาตั้งแต่ต้น เช่น เม็ดพลาสติกที่อยู่ในโฟมทำความสะอาดผิวหน้า หรือเครื่องสำอาง (plastic scrub) เม็ด

พลาสติกที่เป็น วัสดุตั้งต้นของการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก (plastic pellet) โดยกรรมของพลาสติกที่ใช้ เป็นสกรับ เป็นส่วนผสมในเครื่องสำอางที่เกิดจากการเปลี่ยนจากส่วนผสมจากธรรมชาติจาก อัลมอนต์บด ข้าวโอ๊ต และ หินภูเขาไฟ ในช่วงปี 1980 มาเป็นการใช้พลาสติกสกรับแทน โดยเม็ด พลาสติกเหล่านี้จะมีรูปร่าง ขนาด และองค์ประกอบแตกต่างกันออกไป เช่น พลาสติกที่เป็นเอทีลีน โพรพิลีน และพลาสติกทรงกลมที่เป็นโพลีสไตรีน โดยรูปทรงปกติของพลาสติกที่มาจากเครื่องสำอาง จะมีขนาด น้อยกว่า 0.5 มิลลิเมตรและอาจน้อยกว่า 0.1 มิลลิเมตรในเครื่องสำอางบางชนิด (Cole et al., 2011) ไมโครพลาสติกประเภทนี้ สามารถแพร่กระจายสู่สิ่งแวดล้อมทางทะเลได้โดยการทิ้ง ของเสียโดยตรงจากบ้านเรือนสู่แหล่งน้ำและไหลสู่ทะเล เช่น กรณีของสกรับที่ใช้ในโฟมล้างหน้า หรือ กรณีของเส้นใยจากผ้าใยสังเคราะห์จากการทิ้งน้ำ จากการซักผ้า นอกจากนี้ยังมีกรณีของอุบัติเหตุ ที่เกิดขึ้นระหว่างขนส่งวัตถุดิบในทะเล เช่นในกรณีของเม็ดพลาสติก (plastic pellet) เม็ดพลาสติก ใน Rinse-off Product ที่อ้างว่าสามารถขจัดเซลล์ผิวหรือสิ่งสกปรก ซึ่งภาคอุตสาหกรรมนิยม ผลิต ในปัจจุบัน มักเรียกว่า “ไมโครบีดส์ : microbeads” หรือ “เม็ดสกรับ” นี้ ส่วนใหญ่ มีขนาดเล็กกว่า 5 มิลลิเมตร (สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.), 2561)

2. Secondary microplastic เป็น พลาสติกที่เกิดจากพลาสติกที่มีขนาดใหญ่ หรือ มาโครพลาสติก (macroplastic) โดยเกิดจากการสะสมของพลาสติกในสิ่งแวดล้อมเป็นเวลานานและ เมื่อพลาสติกได้รับแสงอุลตราไวโอเล็ตซึ่งจะมีผลทำให้เกิดการแตกหักของพลาสติกมากขึ้นด้วย ระยะเวลาที่นานขึ้นอาจทำให้ไมโครพลาสติกกลายเป็นนาโนพลาสติกได้ หากมีการสะสมใน สิ่งแวดล้อมเป็นเวลานาน และเสี่ยงต่อการเข้าไปยังห่วงโซ่อาหารของสิ่งมีชีวิต (Cole et al., 2011) กระบวนการที่ทำให้เกิดไมโครพลาสติกเกิดขึ้น จากรังสีอัลตราไวโอเล็ตในแสงแดดจะทำให้เกิดการ ออกซิเดชันของโพลิเมอร์เมทริกซ์ นำไปสู่การแตกตัวและย่อยสลายของพลาสติกซึ่งกระบวนการ ดังกล่าวทำให้สารแต่งเติมในพลาสติกหลุดออกจากพลาสติกทำให้โครงสร้างของพลาสติกเกิดการแตก ตัวจนมีขนาดที่เล็กมาก นอกจากแสงอุลตราไวโอเล็ต ยังมีกระบวนการหลักอื่น ๆ ที่ทำให้เกิดไมโครพ ลาสติก เช่น พลังงานจากคลื่น การฉีกหรือบดพลาสติกของ สิ่งมีชีวิต (Andrady, 2011)

กระบวนการย่อยสลาย

ไมโครพลาสติกที่เกิดจากการย่อยสลายของพลาสติกขนาดใหญ่ ด้วยกลไก ที่ก่อให้เกิดมลพิษ ที่เป็นสารระเหย (เบนซีน โทลูอิน ไซลีน เอทิลเบนซีน) และปนเปื้อนในแหล่งน้ำ ซึ่งกระบวนการ ย่อยสลายนั้นมีหลายแบบ (สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.), 2561) ได้แก่

1. การย่อยสลายได้ ด้วยแสงอาทิตย์
2. การย่อยสลายด้วย ความร้อนที่มีการเกิด ออกซิเดชั่น
3. การย่อยสลาย ผ่านปฏิกิริยาไฮโดรไลซิส
4. การย่อยสลายทางชีวภาพ ด้วยจุลินทรีย์

การแพร่กระจายของไมโครพลาสติก

โดยไมโครพลาสติกเหล่านี้จะสามารถแพร่กระจายสู่สิ่งแวดล้อมได้ง่าย แต่การจัดการในการทำความสะอาดหรือกำจัดได้ยาก มีรายงานการแพร่กระจายของไมโครพลาสติกในสิ่งแวดล้อม เช่น ชายหาดตะกอนดินในปากแม่น้ำ ชายฝั่ง และในมวลน้ำรวมถึงมีรายงานการปนเปื้อนในสัตว์ ทะเลหลายชนิด เช่น หอยแมลงภู่ ไข่เดือนทะเล และ ปลิงทะเล (Teuten *et al.*, 2007; Browne *et al.*, 2008; Graham and Thomson, 2009)

พิษจากสารอินทรีย์ที่ตกค้างในไมโครพลาสติก

เนื่องจากไมโครพลาสติกมีพื้นที่ผิวมากเมื่อเทียบกับปริมาตร และเมื่อประกอบกับคุณสมบัติของพลาสติกที่เป็นไฮโดรโฟบิก (hydrophobic) จึงทำให้สามารถดูดซับสารอินทรีย์ได้ ดังนั้นจึงทำให้ไมโครพลาสติกมีแนวโน้มที่จะมีการปนเปื้อนของสารมลพิษประเภทสารพิษอินทรีย์ได้มาก ตัวอย่างของสารใน กลุ่มสารอินทรีย์ที่มีแนวโน้มสะสมอยู่ในไมโครพลาสติกได้มาก เช่น กลุ่มของสารอินทรีย์มีการตกค้าง ยาวนาน (persistent organic pollutants POPs) สารในกลุ่ม POPs เป็นสารพิษที่ย่อยสลายยาก สามารถสะสมในสิ่งมีชีวิตและเป็นสารที่มีความเป็นพิษสูง มีอยู่ 12 ชนิด ที่เป็นที่รู้จักดีคือ ดีดีทีคลอเดน อัลดริน เดลทริน เอ็นดริน มิเร็กซ์ที่ออกซาฟิน เฮปตาคลอร์เฮกซะคลอโรเบนซีน พีซีบีไดออกซิน และ พิวราน สารเคมีเหล่านี้เข้าสู่สิ่งแวดล้อมได้หลายทาง ทั้งจากโรงงาน ท่อน้ำทิ้ง พื้นที่เกษตรกรรม รวมถึงเป็นส่วนผสมอยู่ในผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ซึ่งจะถูกปล่อยผ่านระบบการกำจัดกาก หลุมฝังกลบ หรือ เต่าเผาขยะ อันตรายของ POPs คือมีความเป็นพิษสูง และสะสมในสิ่งแวดล้อมได้นานนับทศวรรษ ซึ่ง สารพิษเหล่านี้มีคุณสมบัติคือไม่ละลายในน้ำแต่ละลายได้ดีในไขมัน จึงทำให้ง่ายต่อการเข้าไปสะสมอยู่ใน เนื้อเยื่อไขมันของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ โดยเฉพาะสัตว์ที่มีร่างกายประกอบขึ้นด้วยไขมันปริมาณมาก เช่น มนุษย์วาฬ หมีโปลา หรือโลมา การสะสมก็จะยิ่งมีมากขึ้น ดังนั้นเมื่อสารดังกล่าวมีการสะสมใน ไมโครพลาสติก และเมื่อสิ่งมีชีวิตได้รับพลาสติกเข้าไปในร่างกาย จึงทำให้มีแนวโน้มทำให้สารพิษใน สิ่งมีชีวิตสูงขึ้นด้วย (Matthies, 2011)

จากแนวโน้มการสะสมของสารพิษอินทรีย์ในไมโครพลาสติกจึงมีการศึกษาเกี่ยวกับการปนเปื้อนของสารในหลายด้าน เช่น การศึกษาการดูดซับสารพิษอินทรีย์ของไมโครพลาสติกบนชายหาดในโปรตุเกส พบว่า พลาสติกที่มีอายุมากมักจะมีสีคล้ำและพลาสติกในกลุ่มดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะมีความเข้มข้นของสารพิษปนเปื้อนในไมโครพลาสติกมากกว่าพลาสติกที่มีสีคล้ำน้อยกว่าสารที่พบว่ามี การสะสมในไมโครพลาสติกจะเป็นพวกโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน (PAHs), โพลีคลอริเนตไบฟีนิล (PCBs) และ ดีดีที (DDT) โดยสารสองชนิดหลังเป็นสารในกลุ่ม POPs (Frias *et al.*, 2010)

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาที่พบว่าไมโครพลาสติกที่มีผลต่อการสะสมของสารมลพิษต่างๆในสิ่งมีชีวิต เช่นในงานวิจัยของ Teuten *et al.* (2007) ได้ทดสอบการดูดซับพีแนนทรีน ซึ่งเป็นสารในกลุ่ม 6 โพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน (PAHs) ในไมโครพลาสติกหลายชนิดพบว่าพลาสติกชนิดโพลีเอทไธลีนมีการดูดซับดีที่สุทธรองลงมาคือ โพลีโพลีเอทไธลีนและโพลีไวนิลคลอไรด์ตามลำดับ และได้ลองทดสอบผลของพลาสติกที่มีการปนเปื้อนพีแนนทรีนต่อการดูดซับสารของไส้เดือนทะเลพบว่า การเพิ่มพลาสติกที่มีการปนเปื้อนลงในตะกอนดินทำให้พีแนนทรีนสะสมในเนื้อเยื่อไส้เดือนทะเลมากขึ้น

(Browne *et al.* 2008; Graham and Thompson, 2009; Murray and Cowei, 2011; Teuten *et al.*, 2007) (ตารางที่ 1) ช่วงชีวิตหนึ่งของสิ่งมีชีวิตทางทะเลไม่ว่าจะเป็นนก ทะเล กุ้ง หรือปลาสามารถกินเอาไมโครพลาสติกเข้าไปในร่างกายได้เนื่องจากไมโครพลาสติกมีขนาดเล็ก จึงมีแนวโน้มทำให้สิ่งมีชีวิตอยู่ในห่วงโซ่อาหารระดับต้น สามารถรองรับกินไมโครพลาสติกเป็นอาหาร (Andrady *et al.*, 2011; Moore, 2008) และจากการตรวจสอบพบว่า สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมทางทะเลก็ได้รับผลกระทบจากอนุภาคของไมโครพลาสติก ที่ถ่ายทอดผ่านทางห่วงโซ่อาหารนั้นด้วย โดยผ่านการกิน ปลาที่มีการปนเปื้อนไมโครพลาสติก (Eriksson and Burton, 2003)

ผลกระทบจากการกินไมโครพลาสติกของสิ่งมีชีวิตเกิดขึ้นได้ทั้งผลกระทบทางกายภาพและชีวภาพ เช่น มีการพบไมโครพลาสติกในนกนางนวลในประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นจำนวนมาก เมื่อสิ่งมีชีวิตกินเอาเศษพลาสติกเข้าไป เศษพลาสติกจะเข้าไปขัดขวางทางเดินอาหาร หรือก่อให้เกิดการบริโภคอาหารที่น้อยลง และในกระบวนการย่อยอาหารจะย่อยเอาสารพิษที่อยู่ในไมโครพลาสติกสะสมในเนื้อเยื่อไขมันได้ อีกด้วย นอกจากนี้ยังพบว่าไมโครพลาสติกมีศักยภาพที่จะยับยั้งกระบวนการต่าง ๆ ของระบบการทำงาน ในร่างกายของสิ่งมีชีวิต เช่น การสะสมของอนุภาคของไมโครพลาสติกในสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง อาจจะทำให้สิ่งมีชีวิตเกิดการบาดเจ็บจากไมโครพลาสติกที่มีความแหลมคม ก่อให้เกิดการผลิตเอนไซม์ลดลง ลดการกระตุ้นความอยากอาหารทำให้ได้รับสารอาหารลดลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และทำให้การเจริญเติบโตไม่เต็มประสิทธิภาพรวมถึงการลดประสิทธิภาพฮอร์โมนของระบบสืบพันธุ์ของสิ่งมีชีวิต (OSPAR 2009.; Van Franeker *et al.*, 2011)

นอกจากนี้ยังพบว่าไมโครพลาสติก ส่งผลต่อระบบภูมิคุ้มกันในสัตว์น้ำโดยพบว่าไมโครพลาสติก สามารถเข้าสู่ระบบไหลเวียนเลือดของหอยแมลงภู่ และเหนียวน้ำให้เกิดการตอบสนองของระบบภูมิคุ้มกันเพิ่มขึ้นในระดับโมเลกุล (Browne *et al.*, 2008) นอกเหนือจากหอยแมลงภู่แล้วยังมีสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ที่ไมโครพลาสติกอาจส่งผลกระทบต่อเกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากรสายพันธุ์ของระบบนิเวศ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของความอุดมสมบูรณ์ของสิ่งมีชีวิต โดยสิ่งมีชีวิตจำพวกหอนตัวกลม ครัสเตเชียนและไบรโอซัว มีความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงระดับของประชากรอย่างมากนอกจากนี้ สารที่มาจากไมโครพลาสติก เช่น โมโนเมอร์มีผลต่อการทำงานของต่อมไร้ท่อในสิ่งมีชีวิต (Wright *et al.*, 2013) อย่างไรก็ตามในบางการศึกษาในปัจจุบันยังไม่สามารถบ่งบอกได้อย่างชัดเจนว่าการบริโภคไมโครพลาสติกของสิ่งมีชีวิตในทะเล มีผลต่อการดำรงชีวิตและสุขภาพของสิ่งมีชีวิตในทะเล เนื่องจากสิ่งมีชีวิตในทะเลจำนวนมากที่สามารถกำจัดสิ่งแปลกปลอมออกจากร่างกายได้ ซึ่งแตกต่างจากไมโครพลาสติกที่มี 7 ขนาดใหญ่ เมื่อสิ่งมีชีวิตบริโภคอาจได้รับผลกระทบที่มีผลไปขัดขวางทางเดินอาหารทำให้การบริโภคอาหาร ลดลง (Andrady, 2011)

ตารางที่ 1 การรายงานการปนเปื้อนของไมโครพลาสติกในสิ่งมีชีวิตทางทะเล

กลุ่มสิ่งมีชีวิต	ชนิด	แหล่งอ้างอิง
Holothurian	<i>Holothuria foridana</i>	Graham and Thompson (2009)
Mollusca	<i>Mytilus edulis</i>	Browne <i>et al.</i> (2008)
Lug worms	<i>Arenicola marina</i>	Teuten <i>et al.</i> , (2007)
Crustacean	<i>Nephrops norvegicus</i>	Murray and Cowei., (2011)
Phytoplankton	<i>Scenedesmos</i>	Bhattacharya <i>et al.</i> , (2010)

ที่มา: (Anthony, 2011)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของไมโครพลาสติกที่มีผลต่อสิ่งมีชีวิต

Wright *et al.* (2013) ได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของลักษณะต่างๆ ไมโครพลาสติกต่อสิ่งมีชีวิต โดยได้อธิบายถึงผลกระทบของลักษณะทางกายภาพของไมโครพลาสติก เช่น ขนาด ความหนาแน่น สีโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขนาดของไมโครพลาสติกมีส่วนในการเข้าไปสู่สิ่งมีชีวิต เพราะยิ่งไมโครพลาสติก มีขนาดเล็ก ยิ่งมีแนวโน้มที่จะปนเปื้อนในสิ่งมีชีวิต ที่อยู่ในลำดับต้นของห่วงโซ่อาหาร อย่างไรก็ตามพฤติกรรมการบริโภค ของสิ่งมีชีวิตก็มีส่วนสำคัญ เช่น ในวาฬบาลีน (Baleen whale) ที่สามารถกรองน้ำปริมาณ 70,000 ลิตร ทำให้มีความเสี่ยงที่จะบริโภคพลาสติกเข้าสู่ร่างกายและอวัยวะมากกว่าสิ่งมีชีวิตที่มีรูปแบบการกินอาหารแบบอื่น

ความหนาแน่น และชนิดของพลาสติก ความหนาแน่นของไมโครพลาสติกมีผลต่อปริมาณของพลาสติกในมวลน้ำ และตะกอนดิน รวมถึงแนวโน้มที่จะได้รับพลาสติกของสัตว์ที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน เช่น สิ่งมีชีวิตที่อยู่ในมวลน้ำระดับต่างกัน จะได้รับพลาสติกชนิดต่างกัน โดยสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในส่วนบนของมวลน้ำมีแนวโน้มที่จะปนเปื้อนพลาสติกที่มีความหนาแน่นน้อยกว่าน้ำ เช่น โพลีเอทไธลีน (PE) ที่มีความหนาแน่น 0.91-0.94 ในขณะที่สิ่งมีชีวิตที่ อาศัยอยู่บริเวณหน้าดินก็มีแนวโน้มที่จะปนเปื้อนพลาสติกที่มีความหนาแน่นมากกว่าน้ำ เช่น โพลีไวนิลคลอไรด์ (PVC) ที่มีความหนาแน่น 1.38 เป็นต้น

สี สีของไมโครพลาสติกเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเลือกกินของสิ่งมีชีวิตโดยเฉพาะในสิ่งมีชีวิตที่มีประสาทการรับรู้ภาพ และสีโดยสัตว์จะเลือกกินพลาสติกที่มีสีคล้ายเหยื่อของสัตว์ชนิดนั้น เช่นจากรายงานการศึกษาพบว่าปลาเศรษฐกิจที่สำคัญในบริเวณมหาสมุทรแปซิฟิกตอนเหนือที่บริโภค แพลงก์ตอน และสัตว์ที่มีขนาดเล็กพบไมโครพลาสติกสีขาวและเหลืองมาก จึงเป็นไปได้ว่าอาจจะบริโภคไมโครพลาสติกที่มีขนาดเล็กและสีที่ใกล้เคียงกับเหยื่อที่มีสีขาว สีเหลืองและสีน้ำตาลและการ ศึกษาในบริเวณอ่าวเนียนติก พบว่าปลาที่มีปริมาณของเม็ดโฟมสีขาวมาก อาจเนื่องมาจากเม็ดโฟมมีลักษณะใกล้เคียงเหยื่อ ของปลา (Wright *et al.*, 2013)

การแก้ไขและป้องกันปัญหาจากไมโครพลาสติก

ในต่างประเทศ ยกตัวอย่างประเทศสหรัฐอเมริกาได้ออกกฎหมาย Federal Law H.R.1321 Microbead-Free Water Act of 2015 signed on December 28, 2015 ห้ามภาคอุตสาหกรรมเครื่องสำอางผลิต Rinse-off product ที่มีส่วนผสมของ Microbeads โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2560 และห้ามภาคอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพผลิต Rinse-off product ที่มีส่วนผสมของ Microbeads จะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2561 เป็นต้นสำหรับประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไทยยังไม่มีมาตรการเกี่ยวกับไมโครพลาสติก โดยเฉพาะแต่มีนโยบายเกี่ยวกับการลดใช้พลาสติกซึ่งเป็นต้นทางของไมโครพลาสติก เช่น ลดการใช้ถุงพลาสติกส่งเสริมการคัดแยกขยะการนำพลาสติกมารีไซเคิล ฯลฯ เป็นการกระตุ้นให้เกิดความตระหนักและใส่ใจสิ่งแวดล้อมมากขึ้น นอกจากนี้การใช้พลาสติกชีวภาพ (Bioplastic) ชนิดที่ย่อยสลายได้ (Compostable bioplastic) ถือเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่จะช่วยลดผลกระทบของไมโครพลาสติกได้และควรมีการวิจัยและพัฒนาวัตถุดิบจากธรรมชาติที่มีคุณสมบัติเทียบเท่าหรือดีกว่าไมโครพลาสติก ในการใช้งานเฉพาะทาง เช่น การใช้เกลือเป็นสกรับหรือใช้มะขามเปียก ผงถั่วเขียวหรือกากกาแฟ ผสมในผลิตภัณฑ์ขัดตัวซึ่งนอกจากจะปลอดภัยต่อผู้ใช้แล้วยังเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมด้วย (อุดมลักษณ์, 2562)

ผลสำรวจไมโครพลาสติกในแหล่งน้ำธรรมชาติ

ไมโครพลาสติกมีขนาดเล็กมากจนสามารถหลุดรอดขึ้นตอนบำบัดหรือคัดแยกขยะ และเกิดการแพร่กระจายในแหล่งน้ำธรรมชาติ โดยบางชนิดมีขนาดเล็กและมองเห็นด้วยตาเปล่า ได้ยากหากไม่สะสมอย่างหนาแน่น ทั้งนี้องค์การระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติ (IUCN) ได้เผยแพร่การศึกษา Primary Microplastics ในคลอง แม่น้ำ ทะเล และมหาสมุทร ในปี 2560 โดยพบว่ามีปริมาณถึง 0.8 – 2.5 ล้านตัน/ปี โดยร้อยละ 98 มาจากครัวเรือนและสิ่งปลูกสร้างบนบกในขณะที่โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ พบว่าไมโครพลาสติกที่หลุดรอดลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติเฉพาะในรัฐนิวยอร์ก อาจมีน้ำหนักมากถึง 19 ตัน/ปี (สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.), 2561)

การปนเปื้อนของไมโครพลาสติกสู่ห่วงโซ่อาหาร

ไมโครพลาสติกในแหล่งน้ำธรรมชาติอาจเป็นจุดเริ่มต้นของปัญหาระบบนิเวศในระยะยาว หลังงานวิจัยล่าสุดพบการสะสม ไมโครพลาสติกใน “หอยแมลงภู่” ซึ่งอาจตกค้างได้นานถึง 48 วัน ทั้งยังพบว่าก่อให้เกิดการทำลายเนื้อเยื่อหลอดเลือดของ หอยแมลงภู่ด้วย ในขณะที่อีกงานวิจัยพบว่า ไมโครพลาสติกเมื่อสลายตัวจะปลดปล่อยสารที่เป็นพิษต่อสัตว์น้ำ เช่น PAHs PCBs และ PBDEs ที่สามารถส่งผ่านจากการกินกันเป็นทอดไปจนถึงมนุษย์ได้ ตัวอย่างผลการสำรวจฟาร์มหอยแมลงภู่แห่งหนึ่งในเยอรมนี พบการปนเปื้อนไมโครพลาสติกถึง 0.36 เม็ด/g ของเนื้อหอยส่วนที่บริโภคได้ เมื่อคำนวณกลับจะพบว่าการบริโภคหอยแมลงภู่ 250 g อาจทำให้ได้รับไมโครพลาสติกเข้าสู่ร่างกายถึงกว่า 90 เม็ด หรือคิดเป็น 11,000 เม็ดต่อปี เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลการบริโภคอ้างอิง นอกจากนี้ ไมโครพลาสติกยังแฝงอันตรายที่คาดไม่ถึง คือ การเป็นตัวกลางสะสมและเคลื่อนย้ายสารพิษ เช่น ยาฆ่าแมลง DDT หรือสารเคมีอื่นๆ จากคุณสมบัติการอุมน้ำ ทำให้ไมโครพลาสติกสามารถดูดซับสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปนเปื้อนและแพร่กระจายไปสู่แหล่งน้ำต่างๆ จากปัญหาเหล่านี้ ทำให้หลายประเทศ หันมาให้ความสำคัญต่อการกำหนดกฎระเบียบจำกัดปริมาณการผลิตและใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีไมโครพลาสติกมากขึ้น (สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.), 2561)

ไมโครพลาสติกทำอะไรกับร่างกายเรา

เมื่อไมโครพลาสติกเหล่านี้หลุดรอดเข้าไปอยู่ในร่างกายของเราโดยที่เราไม่รู้ตัวนั้น เราอาจเปรียบเทียบกับงานวิจัยที่ตรวจสอบการหลุดรอดของไมโครพลาสติกเข้าไปในร่างกาย และข่าวร้ายก็คือ พลาสติกเล็กจิ๋ว (แต่ร้าย) พวกนี้มีสารชนิดหนึ่งที่เรียกว่า BPA หรือบิสฟีนอลเอ สารตัวนี้จะไปรบกวนการทำงานของระบบในร่างกาย รบกวนการทำงานของฮอร์โมนเอสโตรเจน

ด้วยระบบการจัดการขยะพลาสติกที่ใช้ครั้งเดียวทิ้งที่ล้มเหลว เป็นสาเหตุหลักอีกประการที่ทำให้ขยะพลาสติกไปกองอยู่ในมหาสมุทร นอกเหนือจากปัจจัยเสริมอื่นๆ เช่น ขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐาน กิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ที่สร้างผลกระทบ มีความเข้าใจไม่เพียงพอถึงผลลัพธ์ที่เกิดจากพฤติกรรมของเรา ช่องว่างของการบังคับใช้กฎหมาย ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับสากลรวมทั้งขาดแหล่งเงินทุน

แม้ว่าในการประชุม Our Ocean พ.ศ.2561 บริษัทผู้ผลิตอาหารและน้ำดื่มยักษ์ใหญ่ต่างออกมาให้คำมั่น จะปรับเปลี่ยนบรรจุภัณฑ์ให้สามารถรีไซเคิลทั้งหมด 100% ภายในปี ค.ศ. 2020-2030 ซึ่งถ้ามองจากตัวเลขที่ขยะรีไซเคิลพลาสติกสามารถนำเข้ากระบวนการรีไซเคิลได้จริงเพียง 9% ก็คงไม่ช่วย เพราะอีก 91% ก็จะไปสิ้นสุดที่หลุมฝังกลบ เต็มไปด้วยขยะหรือมหาสมุทรของเรา

ลมมรสุมในประเทศไทย

ลมมรสุมเป็นการหมุนเวียนส่วนหนึ่งของลมที่พัดตามฤดูกาล คือ ลมประจำฤดูเป็นลมแม่ทิศและสลับมาเสมอ สาเหตุใหญ่ ๆ เกิดจากความแตกต่างระหว่างอุณหภูมิของพื้นดิน และพื้นน้ำในฤดูหนาวอุณหภูมิของพื้นดินเย็นกว่า อุณหภูมิของน้ำในมหาสมุทร อากาศเหนือพื้นน้ำจึงมีอุณหภูมิสูงกว่า และลอยตัวขึ้นสู่เบื้องบน อากาศเหนือทวีปซึ่งเย็นกว่าไหลไปแทนที่ ทำให้เกิดเป็นลมพัดออกจากทวีป พอถึงฤดูร้อนอุณหภูมิของดินภาคพื้นทวีปร้อนกว่าน้ำในมหาสมุทร เป็นเหตุให้เกิดลมพัดในทิศตรงข้าม ลมมรสุมที่มีกำลังแรงจัดที่สุดได้แก่ ลมมรสุมที่เกิดในบริเวณภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปเอเชีย ประเทศไทยอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุม 2 ชนิด คือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ

ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้

พัดปกคลุมประเทศไทย ระหว่างกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม โดยมีแหล่งกำเนิดจากบริเวณความกดอากาศสูง ในซีกโลกใต้บริเวณมหาสมุทรอินเดีย ซึ่งพัดออกจากศูนย์กลางเป็นลมตะวันออกเฉียงใต้ และเปลี่ยนเป็นลมตะวันตกเฉียงใต้เมื่อพัดข้ามเส้นศูนย์สูตร ลมมรสุมนี้จะนำมวลอากาศชื้นจากมหาสมุทรอินเดียมาสู่ประเทศไทย ทำให้มีเมฆมากและฝนชุกทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามบริเวณชายฝั่งทะเล และเทือกเขาด้านรับลมจะมีฝนมากกว่าบริเวณอื่น

ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ

หลังจากหมดอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ แล้วประมาณกลางเดือนตุลาคมจะมีลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทย จนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ลมมรสุมนี้มีแหล่งกำเนิดจากบริเวณความกดอากาศสูงบนซีกโลกเหนือ แถบประเทศมองโกเลียและจีน จึงพัดพาเอามวลอากาศเย็น และแห้งจากแหล่งกำเนิดเข้ามาปกคลุมประเทศไทย ทำให้ท้องฟ้าโปร่ง อากาศหนาวเย็นและแห้งแล้งทั่วไป โดยเฉพาะภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนภาคใต้จะมีฝนชุกโดยเฉพาะภาคใต้ฝั่งตะวันออก เนื่องจากลมมรสุมนี้นำความชื้นขึ้นจากอ่าวไทยเข้ามาปกคลุม การเริ่มต้นและสิ้นสุดลมมรสุมทั้งสองชนิดอาจผันแปรไปจากปกติได้ในแต่ละปี กรมอุตุนิยมวิทยา (ม.ป.ป)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปีติพงษ์ และคณะ (2559) ได้ศึกษาทำการตรวจสอบการปนเปื้อนของขยะประเภทไมโครพลาสติกในหอยสองฝาบริเวณชายหาดเจ้าหลาวและชายหาดคุ้งวิมาน จังหวัดจันทบุรี จากการศึกษาในหอยสองฝา 2 ชนิด คือ หอยเสียบ (*Donax* sp.) และหอยกระปุก (*Paphia* sp.) พบว่ามีขยะประเภทไมโครพลาสติกที่ปนเปื้อนในหอยเสียบบริเวณชายหาดเจ้าหลาว 3.13 ± 2.75 ชนิด/ตัว โดยมีค่าใกล้เคียงกับชายหาดคุ้งวิมานที่พบ 2.98 ± 3.12 ชนิด/ตัว ($P > 0.05$) และมีการปนเปื้อนในหอยกระปุกบริเวณชายหาดเจ้าหลาว 11.31 ± 2.03 ชนิด/ตัว เมื่อจำแนกตามรูปร่างของขยะประเภทไมโครพลาสติก พบว่ารูปร่างที่พบมากที่สุด คือ เส้นใย ทั้งชายหาดเจ้าหลาวและชายหาดคุ้งวิมาน โดยพบที่ 82.3% และ 78.9% ตามลำดับ ส่วนสีของขยะประเภทไมโครพลาสติกที่พบมากที่สุด ในหาดเจ้าหลาว คือ สีดำ (23.12%) ส่วนชายหาดคุ้งวิมาน คือ สีฟ้า (25.29%) ส่วนขนาดความกว้างและความยาวเฉลี่ยของขยะประเภทไมโครพลาสติก บริเวณชายหาดเจ้าหลาวมีค่าความกว้างเฉลี่ย 44.3 ± 95.7 μm และความยาวเฉลี่ย 1809.1 ± 1273.1 μm ส่วนบริเวณชายหาดคุ้งวิมานมีความกว้างเฉลี่ย 63.3 ± 104.4 μm และความยาวเฉลี่ย 1513.7 ± 1045.0 μm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและป่าชายเลน คณะเทคโนโลยีทางทะเล มหาวิทยาลัยบูรพา (2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการแพร่กระจายของไมโครพลาสติกทั้งบนชายหาดในตะกอนดิน และ ในหอยสองฝาจากทั้งชายหาดเจ้าหลาวและหาดคุ้งวิมาน โดยขยะประเภทไมโครพลาสติกบนชายหาดคุ้งวิมานมีปริมาณมากกว่าชายหาดเจ้าหลาว ซึ่งมีปริมาณไมโครพลาสติกบนชายหาดคุ้งวิมาน 174 ± 31 ชิ้น/kg และ 272 ± 253 ชิ้น/kg ในฤดูฝนและฤดูแล้งตามลำดับ ในขณะที่บริเวณชายหาดเจ้าหลาวพบปริมาณไมโครพลาสติกบนชายหาด 103 ± 27 ชิ้น/kg และ 153 ± 46 ชิ้น/กิโลกรัม ในฤดูฝนและฤดูแล้งตามลำดับ ส่วนในตะกอนดินพบว่าขยะประเภทไมโครพลาสติกมีการแพร่กระจายอย่างสม่ำเสมอตลอดชั้นดิน 20 เซนติเมตร และปริมาณไมโครพลาสติกที่พบทั้งสองชายหาดมีค่าใกล้เคียงกัน โดยมีปริมาณไมโครพลาสติกในตะกอนดินชายหาดคุ้งวิมาน 43 ± 17 ชิ้น/กิโลกรัม และ 40 ± 24 ชิ้น/กิโลกรัม ในฤดูฝนและฤดูแล้งตามลำดับ ในขณะที่บริเวณในตะกอนดินชายหาดเจ้าหลาวพบปริมาณไมโครพลาสติก 54 ± 20 ชิ้น/กิโลกรัม และ 42 ± 17 ชิ้น/กิโลกรัม ในฤดูฝนและฤดูแล้งตามลำดับ ส่วนในหอยสองฝา พบปริมาณไมโครพลาสติก 3.6 ชิ้น/ตัว และ 2.1 ชิ้น/ตัว ในบริเวณชายหาดคุ้งวิมานและเจ้าหลาว ตามลำดับ รูปร่างของไมโครพลาสติกที่พบมากที่สุดในการศึกษาครั้งนี้ทั้งบนชายหาดในตะกอนดิน และในหอยสองฝาคือไมโครพลาสติกที่มีรูปร่างแบบเส้นใย (Fiber) และสี่ของไมโครพลาสติกที่พบ ส่วนมากจะเป็นสีขาวขุ่นและสีขาวใส

สัญญา (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการตรวจวัดในบริเวณอ่าวไทย พบว่ามีไมโครพลาสติกในน้ำทะเล หาดทรายและ ตะกอนดิน รวมถึงสะสมในสัตว์น้ำ และพบความเป็นไปได้ว่าไมโครพลาสติกถูกพัดพาไปกับแม่น้ำที่ไหลลงสู่อ่าวไทยและสะสมในตะกอนดินอ่าวไทย จะเน้นไปที่บริเวณปากแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งได้รับอิทธิพลโดยตรงจากไมโครพลาสติกที่พัดพามากับแม่น้ำ เพื่อประเมินอัตราการระบายของไมโครพลาสติก ในอ่าวไทย โดยเก็บตัวอย่างบริเวณปากแม่น้ำเจ้าพระยา ในเดือนมิถุนายน และธันวาคม พ.ศ. 2561 ซึ่งตัวอย่างไมโครพลาสติกแขวนลอยได้ถูกเก็บจากน้ำปริมาตรรวม 1,665 ลูกบาศก์เมตร ต่อการเก็บตัวอย่าง 1 ครั้ง) และได้วิเคราะห์ตัวอย่างด้วยวิธีการแยกตามความหนาแน่น ในเบื้องต้นพบไมโครพลาสติก ทั้งจากตะกอนดินและแขวนลอยในตัวอย่างน้ำ พลาสติกที่พบมีรูปร่างทั้งแบบแบน แบบเป็นเส้นใย และรูปร่างอื่นๆ โดยรวมแล้วพบ ไมโครพลาสติกในตัวอย่างตะกอนดินหนาแน่นมากกว่าแขวนลอยในน้ำอย่างเห็นได้ชัด โดยพบไมโครพลาสติก 786 และ 143 ชิ้น จากน้ำตัวอย่าง 1,665 ลูกบาศก์เมตร จากการเก็บตัวอย่างในช่วงเดือนมิถุนายน และ ธันวาคม 2561 ตามลำดับ และประมาณปริมาณพลาสติกที่ระบายลงสู่อ่าวไทยในช่วงระยะเวลาดังกล่าวเป็น 72 ชิ้นต่อนาที และ 8 ชิ้นต่อนาที ในช่วงเดือนมิถุนายน และ ธันวาคม 2561 ตามลำดับ ส่วนปริมาณไมโครพลาสติกใน ตัวอย่างตะกอนดินอยู่ที่ 262 และ 43 ชิ้น จากน้ำหนักดินแห้ง 1,625 g ในช่วงเดือน มิถุนายน และ ธันวาคม 2561 ตามลำดับ ผลจากการวิเคราะห์ตัวอย่างไมโครพลาสติกด้วยเครื่อง

Fourier-Transform Infrared Spectroscopy (FTIR) สามารถพบไมโครพลาสติกชนิด Polyethylene (PE) และ Polypropylene (PP) ที่เบากว่าน้ำ บ่งชี้ว่าน่าจะมีการสะสมของ biofilm หรือถูกขับถ่ายออกจากสิ่งมีชีวิตแล้วจมลง ซึ่งแสดงว่า ไมโครพลาสติกเหล่านี้จะแขวนลอยอยู่ในสิ่งแวดล้อมนานพอสมควรและ มีความเสี่ยงที่จะสะสมและส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตในลำดับขั้นที่สูงขึ้นตามห่วงโซ่อาหารด้วย

Azad *et al.* (2018) ได้ศึกษาเกี่ยวกับไมโครพลาสติก เป็นสารปนเปื้อนทางทะเลที่พัฒนาขึ้นจากความเข้าใจที่สำคัญ เนื่องจากความแพร่หลายความคงทนและศักยภาพที่เป็นพิษ มันเป็นเรื่องเร่งด่วนและสำคัญมากที่จะต้องศึกษาเกี่ยวกับมลพิษทางไมโครพลาสติก ไม่เพียงแต่ในประเทศไทยเท่านั้น การศึกษามุ่งเน้นไปที่การปรากฏตัวของเศษพลาสติกในกระเพาะอาหารของปลาที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจที่จับได้ในอ่าวไทยตอนล่าง ระหว่างเดือนมกราคมถึงเมษายน 2561 ขนาดและช่วงน้ำหนักของตัวอย่างอยู่ที่ 7.6 ถึง 21.9 cm และ 4 ถึง 99 g ผลลัพธ์เน้นการบริโภคพลาสติกในตัวอย่าง 54.29% พลาสติกที่บริโภคคือไมโครพลาสติก (27.27%; <5 mm), พลาสติก (69.88%; 5-25 mm) และพลาสติกมาโคร (2.85%; > 25 mm) เส้นใยเป็นรูปแบบที่สำคัญของพลาสติกที่พบในการศึกษานี้ การค้นพบเบื้องต้นเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงการปรากฏตัวของไมโครพลาสติกที่แพร่หลายในสิ่งมีชีวิตทางทะเลอ่าวไทยตอนล่างตลอดจนน้ำทะเลที่ปลาทะเลอาศัยและอาหารและยังเป็นความจำเป็นเร่งด่วนที่จะลดการใช้พลาสติก

Gamage *et al.* (2017) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินการปนเปื้อนของไมโครพลาสติกในสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่มีอยู่มากที่สุด 3 ชนิด ได้แก่ หอยนางรม (*Saccostrea forskalii*) เพรียง *Balanus Amphitrite* หอยขม *Littoraria sp.* ใน 3 ชายหาดของชายฝั่งตะวันออกของประเทศไทย ผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าการสะสมของไมโครพลาสติกในสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่อัตรา 0.2-0.6 นับ / g ระบุระดับมลพิษที่สูงขึ้นตามแนวชายฝั่ง สิ่งมีชีวิตให้อาหารกรอง แสดงให้เห็นว่าอัตราการสะสมไมโครพลาสติกค่อนข้างสูง ดังนั้นความชุกชุมของมลพิษพลาสติกในชุมชนที่ระดับน้ำขึ้นน้ำลง มีความสอดคล้องกับมลพิษของแหล่งที่อยู่อาศัยของชายหาดที่มีการปนเปื้อน ดังนั้นหอยสองฝา, หอยทากและเพรียง สามารถใช้เป็นตัวชี้วัดสำหรับการปนเปื้อนของไมโครพลาสติกในพื้นที่ การศึกษานี้ยังแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการควบคุมมลพิษของพลาสติกในพื้นที่ชายฝั่งไทย ตัวอย่างส่วนใหญ่มีการปนเปื้อนด้วยอนุภาคขนาดเล็กที่อัตรา 0.2-0.6 อนุภาค /g อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างหอยขมที่เก็บรวบรวมได้จากบางแสนไม่ปนเปื้อน ขึ้นอยู่กับผลลัพธ์ อัตราการสะสม microplastic ของตัวอย่างสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่แตกต่างกันไปตามพื้นที่ ในตำบลอ่างศิลา มีการบันทึกสูงสุด มีความเข้มข้นของอนุภาคขนาดเล็กสำหรับตัวอย่างทั้งหมด (เพรียง 0.43 ± 0.33 ; หอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นางรม 0.57 ± 0.22 ; หอยขม 0.23 ± 0.02) การวิเคราะห์ทางสถิติพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในความหนาแน่นของพลาสติกที่ตรวจพบสิ่งปนเปื้อนระหว่างกลุ่มสัตว์ (เพรียง, หอยนางรมและหอยขม) แม้อยู่ในที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เดียวกัน ($p < 0.05$) พบว่ามีค่าเฉลี่ยจำนวนไมโครพลาสติกมากที่สุด ตัวอย่างหินหอยนางรม (0.57 อนุภาค/g) ในขณะที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตรวจพบเศษไมโครพลาสติกในรูป หอยขม (0.17 อนุภาค/g) ขึ้นอยู่กับการตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์และกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอน แบบสแกนอนุภาคขนาดเล็กที่สะสมอยู่ในตัวอย่างทั้งหมด เป็นรูปทรงกระบอก และเส้นใยสังเคราะห์ แบบแยกส่วนที่มีสีหลากหลายรวมถึงสีแดง สีน้ำตาล, สีฟ้า, สีขาวและโปร่งใส ทรงกลมหรืออนุภาค พลาสติกรูปทรงไม่ได้สังเกต การหาลักษณะเชิงคุณภาพของ เศษเล็กเศษน้อยถูกวิเคราะห์และยืนยัน เพิ่มเติมโดย Raman spectroscopy จุดสูงสุดเฉพาะในสเปกตรัมรามันของแต่ละจุดที่น่าสงสัย ตัวอย่างถูกจับคู่กับสเปกตรัมอ้างอิงห้องสมุดที่เฉพาะเจาะจง ดังนั้นเศษเล็กเศษน้อยที่ตรวจพบใน ตัวอย่างชีวภาพ ระบุว่าเป็นอนุภาคพลาสติก ให้เป็นไปตามผลการสเปกโทรสโกปารามาน, อนุภาค ขนาดเล็กที่ตรวจพบคือประกอบด้วย Polystyrene (PS), Polyester (PET) และ Polyamine (PA) ในฟิล์มที่รวบรวม ส่วนใหญ่ของไมโครพลาสติกที่ตรวจพบในตัวอย่างคือ Polyamine (PA) อนุภาค Polyester (PET) ในขณะที่อนุภาค Polystyrene (PS) ถูกตรวจพบในปริมาณที่ต่ำกว่าตัวอย่าง เพรียงที่เก็บจากไซต์แสมสารอัตราการสะสมสูงสุดของ PA (85.71%) ในขณะที่เพรียงใน Angsila มี อนุภาค Polyester (PET) ระดับสูง (38.46%) เมื่อเปรียบเทียบกับอนุภาค Polyester (PET) จากอีก สองไซต์ ผลการวิจัยยังเผยว่าค่า Polyamine (PA) สูง ระดับที่เกิดขึ้นในตัวอย่างหอยนางรมจากอ่าง ศิลาและแสมสาร (70.59% และ 61.54% ตามลำดับ) ในขณะที่หอยนางรมบางแสนมีอนุภาค Polyester (PET) ระดับสูง (63.54%) ไม่พบ microplastic ในหอยไม่มีกาบจากบางแสน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

1. วัสดุ

1.1 สัตว์ทดลอง

ปลาทุ สกกุล *Rastrelliger brachysoma* จากจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรปราการ
ชลบุรี ระยอง

2. อุปกรณ์

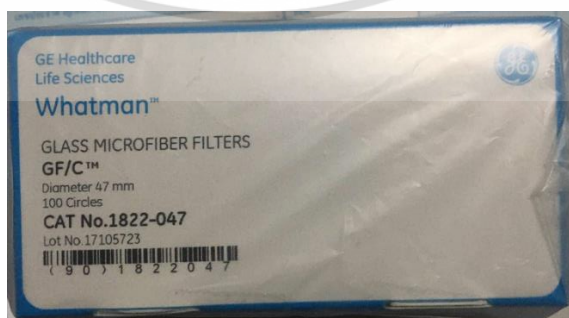
2.1 อุปกรณ์และเครื่องมือ

2.1.1 iMicroscope - Magnifying Glass เป็นแอปพลิเคชันในการดูไมโครพลาสติก
ดัดแปลงการทดลองมาจากกล้องจุลทรรศน์ Stereo microscope (Nikon SMZ 745T) ใช้โทรศัพท์
รุ่น (I Phone 11)

ภาพที่ 5 แอปพลิเคชัน iMicroscope - Magnifying Glass

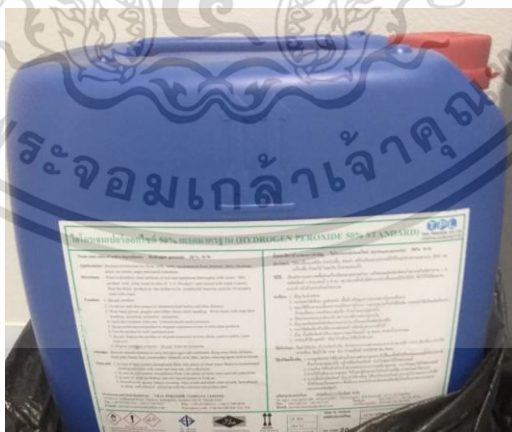
2.1.2 กระจาดุกรอง (Glass Microfiber Filters) ขนาด 1.2 ไมโครเมตร ใช้ในการ
กรองสารเหลวในการทดลอง

ภาพที่ 6 กระจาดุกรอง (Glass Microfiber Filters)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2.1.3 เครื่องชั่ง 2 ตำแหน่ง (Scout Pro SPS202F)
- 2.1.4 เตาให้ความร้อน (Hotplate) จำนวน 2 ตัว
- 2.1.5 แท่งแก้วคนสาร จำนวน 2 แท่ง
- 2.1.6 ปีกเกอร์ ขนาด 250 ml จำนวน 6 ใบ
- 2.1.7 อุปกรณ์ฆ่าตัดปลา จำนวน 1 ชุด
- 2.1.8 ปีเปดต์พร้อมลูกยาง
- 2.1.9 ไม้บรรทัด
- 2.1.10 หลอดทดลอง (Tube)
- 2.1.11 กระจกบอทวง จำนวน 2 อัน
- 2.1.12 กระจกพรอยด์
- 2.1.13 Plate
- 2.1.14 ขวดสีชา จำนวน 2 ขวด
- 2.2 สำหรับบันทึกและประมวลผล
 - 2.2.1 คอมพิวเตอร์
 - 2.2.2 เครื่องคิดเลข
 - 2.2.3 โทรศัพท์รุ่น I Phone 11
- 2.3 สารเคมี
 - 2.3.1 ตัวอย่างปลาตองฟอร์มาลิน
 - 2.3.2 ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 30 เปอร์เซ็นต์ (H_2O_2)

ภาพที่ 7 ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 30 เปอร์เซ็นต์ (H_2O_2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 โซเดียมคลอไรด์ (NaCl)

ภาพที่ 8 โซเดียมคลอไรด์ (NaCl)

2.3.4 น้ำกลั่น

3.วิธีการทดลอง

3.1 สถานที่ที่สำรวจและระยะเวลาการสำรวจ

3.1.1 สถานที่ที่สำรวจ ชายฝั่งทะเลที่มีการทำการประมงพื้นบ้านของ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรปราการ ชลบุรีและระยอง

ภาพที่ 9 แผนที่อ่าวรูปตัว ก

ที่มา: (ศรัญญา, 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2 ระยะเวลาการสำรวจ : ทำการรวบรวมปลาจากการทำการประมงพื้นบ้าน ในช่วงปีพ.ศ. 2561-2562

3.2 การเก็บและรักษาตัวอย่าง

3.2.1 ทำการสุ่มเก็บตัวอย่างปลาจากจังหวัดบริเวณจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สมุทรปราการ ชลบุรีและระยอง บรรจุในขวดโหลที่ตองด้วยฟอร์มาลินเพื่อรักษาสภาพของปลา

3.3 การศึกษาตัวอย่างเพื่อศึกษาไมโครพลาสติก ดัดแปลงการทดลองมาจากวิธีของ Mathalon and Hill (2014)

3.3.1 สุ่มปลาจากโหลในแต่ละเดือน เดือนละ 3 ตัว และจดบันทึกข้อมูล

3.3. นำตัวอย่างปลาไปแช่น้ำเปล่าทิ้งไว้ 1-2 คืน เพื่อให้ฟอร์มาลินระเหยออกจากตัวปลา ก่อนนำมาทำการทดลอง

3.3.3 เตรียมสารที่ใช้ในการทดลอง มีการผสมไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ในปริมาตร 600 มิลลิลิตร ต่อน้ำกลั่น 400 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากัน เก็บบรรจุใส่ขวดสีชา

3.3.4 ซังโซเดียมคลอไรด์ (NaCl) 250 กรัม ต่อน้ำกลั่น 1,000 มิลลิลิตร ค่อยๆคนให้ละลายเป็นเนื้อเดียวกัน เก็บบรรจุใส่ขวดสีชา

3.3.5 วัดขนาดของปลา

3.3.5.1 การวัดความยาวเหยียด (Total length, TL) การวัดความยาวเป็นเส้นตรงจากส่วนปลายสุดของจงอยปากจนถึงส่วนปลายสุดของครีบหาง และจดบันทึกข้อมูล

3.3.6 ชั่งน้ำหนักทั้งตัว

3.3.6.1 ชั่งน้ำหนักตัวอย่างปลา ตัวอย่างที่ซึ่งไม่มีส่วนของกระเพาะอาหาร และจดบันทึกข้อมูล

3.3.7 นำตัวอย่างปลามาผ่าเนื้อส่วนหน้าท้อง ชั่งน้ำหนักและจดบันทึกข้อมูล แล้วนำไปใส่ในบีกเกอร์

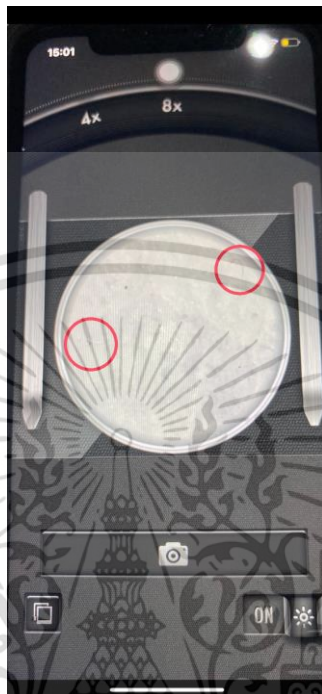
3.3.8 เติมไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 30 เปอร์เซ็นต์ (H_2O_2) 20 มิลลิลิตร และให้ความร้อน 55-65 องศาเซลเซียส ใช้แท่งแก้วคนเรื่อยๆ จนไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ระเหยหมด ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง เนื้อปลาก็ถูกย่อยจนหมด

3.3.9 เติมโซเดียมคลอไรด์ (NaCl) ที่ละลายอิมมิตัว (250 กรัม/มิลลิลิตร) 10 มิลลิลิตร คนให้เข้ากันและนำไปใส่ในหลอดทดลอง ปิดปากหลอดด้วยกระดาษฟรอยด์เพื่อไม่ให้มีฝุ่นละอองลงไป

3.3.10 ตั้งทิ้งไว้ให้ตกตะกอน ประมาณ 1-2 วัน หลังจากนั้นใช้ปิเปตต์ดูดส่วนที่ใส ปริมาตร 1 มิลลิลิตร หยดสารที่ตกลงกระดาษกรองขนาด 1.2 ไมโครเมตร ดัดแปลงการทดลองมาจากการใช้ชุดกรองสุญญากาศ ตั้งทิ้งให้แห้งที่อุณหภูมิห้องประมาณ 2 คืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.11 นำมาส่องผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (โทรศัพท์ iPhone 11) โดย iMicroscope - Magnifying Glass เป็นแอปพลิเคชันในการดูไมโครพลาสติก ดัดแปลงการทดลองมาจากกล้องจุลทรรศน์ Stereo microscope (Nikon SMZ 745T) นับจำนวน และจดบันทึกข้อมูล

ภาพที่ 10 การใช้แอปพลิเคชัน iMicroscope - Magnifying Glass (โทรศัพท์ iPhone 11)

4. การเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ของปลา (%) หรือค่า (coefficient of condition, K)

$$K = 100 W/L^3$$

โดยที่ K = สัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ของปลา (%)

W = น้ำหนักปลา (กรัม)

L = ความยาวรวม (Total length) (เซนติเมตร)

100 = ค่าคงที่เพื่อใช้ปรับให้ได้ค่าเป็นเลขจำนวนเต็มหนึ่งหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน ANOVA แบบ CRD และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธีการ Duncan's New Multiple Range Test (Duncan, 1955)

4.3 สถานที่ทำการทดลอง

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร และหอพักนักศึกษา (หอดอไม้ หมู่ 6 ตำบลชุมโค อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลและวิจารณ์ผล

ผลการทดลอง

ความยาวเหยียดเฉลี่ย น้ำหนักเฉลี่ย สัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ และจำนวนไมโครพลาสติก จากตัวอย่างเนื้อส่วนหน้าท้องปลาจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ถึงจังหวัดระยอง

1.จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.1 ความยาวเหยียดเฉลี่ย

ความยาวเหยียดเฉลี่ยของปลาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความยาวแตกต่างกันในทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยพบว่าปลาในเดือนมกราคม/62, มีนาคม/61, กุมภาพันธ์/62, พฤษภาคม/61 มีความยาวมากที่สุดคือ 19.33 ± 1.53 , 19 ± 0.44 , 18.4 ± 0.53 และ 18.3 ± 0.89 เซนติเมตร ตามลำดับ และเดือนกรกฎาคม/61และมิถุนายน/61 ซึ่งมีความยาวน้อยที่สุดคือ 16.57 ± 0.21 และ 16 ± 0.66 เซนติเมตร ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

1.2 น้ำหนักเฉลี่ย

น้ำหนักตัวของปลาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ทั้ง 6 เดือน ไม่แตกต่างกันในทางสถิติ ($p > 0.05$) โดยมีค่าอยู่ในช่วง 71.25 ± 11.4 ถึง 56.6 ± 3.41 กรัม ดังตารางที่ 2

1.3 สัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ของปลา หรือค่า (coefficient of condition, K)

สัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ของปลาที่มีความแตกต่างกันในทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยพบว่าเดือนมิถุนายน/61 มีความสมบูรณ์มากที่สุด คือ 1.57 ± 0.41 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาพบว่าเป็นเดือนกรกฎาคม/61 มีความสมบูรณ์คือ 1.36 ± 0.12 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาพบว่าเป็นเดือนพฤษภาคม/61, มีนาคม/61และกุมภาพันธ์/62 มีความสมบูรณ์คือ 1.1 ± 0.19 , 1.05 ± 0.25 และ 0.99 ± 0.28 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และเดือนมกราคม/62 มีความสมบูรณ์น้อยที่สุด คือ 0.80 ± 0.20 เปอร์เซ็นต์ ดังตารางที่ 2

1.4 จำนวนไมโครพลาสติก

จำนวนไมโครพลาสติกของปลาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ทั้ง 6 เดือน ไม่แตกต่างกันในทางสถิติ ($p > 0.05$) โดยมีค่าอยู่ในช่วง 7.78 ± 1.92 ถึง 8.89 ± 1.92 ชิ้นต่อกรัม ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลจากการสุ่มเก็บตัวอย่างปลาจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จังหวัด	ลมมรสุม	เดือน/ปี	ความยาวเหยียด (เซนติเมตร)	น้ำหนัก (กรัม)	สัมประสิทธิ์ ความสมบูรณ์ของปลา (%)	จำนวนไมโครพลาสติก (ชิ้นต่อกรัม)
ประจวบคีรีขันธ์	ลมมรสุม ตะวันตกเฉียงใต้	พฤษภาคม/61	18.3±0.89 ^a	66.81±11.12 ^a	1.1±0.19 ^{bc}	7.78±1.92 ^a
		มิถุนายน/61	16±0.66 ^b	65.37±20.67 ^a	1.57±0.41 ^a	8.89±1.92 ^a
		กรกฎาคม/61	16.57±0.21 ^b	61.64±7.07 ^a	1.36±0.12 ^{ab}	8.89±1.92 ^a
	ลมมรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือ	มีนาคม/61	19±0.44 ^a	71.25±11.4 ^a	1.05±0.25 ^{bc}	8.89±3.85 ^a
		มกราคม/62	19.33±1.53 ^a	56.6±3.41 ^a	0.80±0.20 ^c	7.78±5.09 ^a
		กุมภาพันธ์/62	18.4±0.53 ^a	60.75±12.52 ^a	0.99±0.28 ^{bc}	8.89±1.92 ^a
P-value	ANOVA		0.002	0.749	0.036	0.989
	Linear		0.870	0.168	0.291	0.999
	Quadratic		0.001	0.667	0.028	0.892

¹ตัวเลขที่นำมาเสนอเป็นค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (จากการวิเคราะห์ตัวอย่าง 3 ซ้ำ)

ค่าเฉลี่ยในสมรภที่มีอักษรเหมือนกันกับ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ (p>0.05)

2.จังหวัดสมุทรปราการ

2.1 ความยาวเหยียดเฉลี่ย

ความยาวเหยียดเฉลี่ยของปลาทุในจังหวัดสมุทรปราการ ทั้ง 9 เดือน ไม่แตกต่างกันในทางสถิติ ($p>0.05$) โดยมีค่าอยู่ในช่วง 17.33 ± 1.26 ถึง 19.6 ± 2.08 เซนติเมตร ดังตารางที่ 3

2.2 น้ำหนักเฉลี่ย

น้ำหนักของปลาทุในจังหวัดสมุทรปราการ มีน้ำหนักแตกต่างกันในทางสถิติ ($p<0.05$) โดยพบว่าปลาทุในเดือนเมษายน/61 และ มีนาคม/61 มีน้ำหนักมากที่สุดคือ 89.97 ± 19.50 และ 89.63 ± 9.49 กรัม ตามลำดับ รองลงมาพบว่าเดือนกรกฎาคม/61, พฤศจิกายน/61 และ กันยายน/61 มีน้ำหนัก คือ 78.55 ± 3.33 , 76.61 ± 7.49 และ 75.79 ± 5.32 กรัม ตามลำดับ รองลงมาพบว่าเดือนมิถุนายน/61, ธันวาคม/61 และสิงหาคม/61 มีน้ำหนัก คือ 66.11 ± 11.81 , 65.06 ± 2.20 และ 58.20 ± 4.25 กรัม ตามลำดับ และเดือนตุลาคม/61 มีน้ำหนักน้อยที่สุด คือ 56.48 ± 17.18 กรัม ดังตารางที่ 3

2.3 สัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ของปลา หรือค่า (coefficient of condition, K)

สัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ของปลาทุในจังหวัดสมุทรปราการ ทั้ง 9 เดือน ไม่แตกต่างกันในทางสถิติ ($p>0.05$) โดยมีค่าอยู่ในช่วง 1.06 ± 0.07 ถึง 1.26 ± 0.09 เปอร์เซ็นต์ ดังตารางที่ 3

2.4 จำนวนไมโครพลาสติก

จำนวนไมโครพลาสติกของปลาทุในจังหวัดสมุทรปราการ ทั้ง 9 เดือน ไม่แตกต่างกันในทางสถิติ ($p>0.05$) โดยมีค่าอยู่ในช่วง 7.78 ± 1.92 ถึง 12.22 ± 5.09 ชิ้นต่อกรัม ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลจากการสุ่มเก็บตัวอย่างปลาจากจังหวัดสมุทรปราการ

จังหวัด	ลมนรสุม	เดือน/ปี	ความยาวเหยียด (เซนติเมตร)	น้ำหนัก (กรัม)	สัมประสิทธิ์ ความสมบูรณ์ของปลา (%)	จำนวนไมโครพลาสติก (ชิ้นต่อกรัม)		
สมุทรปราการ	ลมนรสุม	เมษายน/61	19.6±2.08 ^a	89.97±19.50 ^a	1.19±0.12 ^a	12.22±5.09 ^a		
		ตะวันตกเฉียงใต้	มิถุนายน/61	17.9±0.62 ^a	66.11±11.81 ^{bc}	1.14±0.09 ^a	8.89±5.09 ^a	
			กรกฎาคม/61	18.43±0.21 ^a	78.55±3.33 ^{ab}	1.26±0.09 ^a	7.78±1.92 ^a	
			สิงหาคม/61	17.67±0.76 ^a	58.20±4.25 ^{bc}	1.06±0.07 ^a	12.22±5.09 ^a	
			กันยายน/61	18.53±0.06 ^a	75.79±5.32 ^{ab}	1.19±0.09 ^a	12.22±5.09 ^a	
			ตุลาคม/61	17.33±1.26 ^a	56.48±17.18 ^c	1.06±0.11 ^a	11.11±1.92 ^a	
	ลมนรสุม	มีนาคม/61	19.5±0.87 ^a	89.63±9.49 ^a	1.21±0.10 ^a	12.22±6.94 ^a		
		ตะวันออกเฉียงเหนือ	พฤศจิกายน/61	18.33±0.29 ^a	76.61±7.49 ^{ab}	1.24±0.07 ^a	11.11±1.92 ^a	
			ธันวาคม/61	18.27±0.12 ^a	65.06±2.20 ^{bc}	1.07±0.04 ^a	12.22±5.09 ^a	
		P-value	ANOVA		0.105	0.007	0.072	0.908
			Linear		0.030	0.003	0.121	0.790
Quadratic			0.050	0.037	0.924	0.468		

¹ตัวเลขที่นำมาเสนอเป็นค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (จากการวิเคราะห์ตัวอย่าง 3 ซ้ำ)

ค่าเฉลี่ยในสมมุติที่มีอักษรเหมือนกันกับ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ (p>0.05)

3.จังหวัดชลบุรี

3.1 ความยาวเหยียดเฉลี่ย

ความยาวเหยียดเฉลี่ยของปลาทุในจังหวัดชลบุรี มีความยาวแตกต่างกันในทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยพบว่าปลาทุในเดือนกันยายน/61 มีความยาวมากที่สุด คือ 19.07 ± 0.31 เซนติเมตร รองลงมาพบว่าเดือนกุมภาพันธ์ /61, ธันวาคม/61, มีนาคม/61, เมษายน/61, กรกฎาคม/61 และ สิงหาคม/61 มีความยาวคือ 18.8 ± 1.82 , 18.63 ± 0.78 , 18.6 ± 0.26 , 18.43 ± 1.16 , 18.33 ± 0.29 และ 18.23 ± 1.50 เซนติเมตร ตามลำดับ รองลงมาพบว่าเดือนตุลาคม/61 และ พฤศจิกายน/61 มีความยาวคือ 17.37 ± 0.21 และ 17.13 ± 1.63 เซนติเมตร ตามลำดับ รองลงมาพบว่าเดือนมิถุนายน/61 มีความยาวคือ 16.87 ± 0.23 เซนติเมตร และเดือนพฤษภาคม/61 มีความยาวน้อยที่สุดคือ 16.13 ± 0.74 เซนติเมตร ดังตารางที่ 4

3.2 น้ำหนักเฉลี่ย

น้ำหนักของปลาทุในจังหวัดชลบุรี มีน้ำหนักแตกต่างกันในทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยพบว่าปลาทุในเดือนกันยายน/61 มีน้ำหนักมากที่สุด คือ 83.90 ± 9.49 กรัม รองลงมาพบว่าเดือน เมษายน/61 และ ธันวาคม/61 มีน้ำหนักคือ 77.12 ± 8.40 และ 75.65 ± 12.40 กรัม ตามลำดับ รองลงมาพบว่าเดือนกุมภาพันธ์ /61 และ มีนาคม/61 มีน้ำหนักคือ 73.4 ± 19.83 และ 73 ± 2.84 กรัม ตามลำดับ รองลงมาพบว่าเดือนกรกฎาคม/61 มีน้ำหนักคือ 67.06 ± 2.66 กรัม รองลงมาพบว่าเดือนตุลาคม/61 มีน้ำหนักคือ 62.48 ± 0.84 กรัม รองลงมาพบว่าเดือนพฤศจิกายน/61 และ สิงหาคม/61 มีน้ำหนักคือ 55.62 ± 17.54 และ 55.05 ± 13.01 กรัม ตามลำดับ รองลงมาพบว่าเดือนมิถุนายน/61 มีน้ำหนักคือ 47.64 ± 2.09 กรัม และเดือนพฤษภาคม/61 มีน้ำหนักน้อยที่สุดคือ 44.39 ± 3.07 กรัม ดังตารางที่ 4

3.3 สัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ของปลา หรือค่า (coefficient of condition, K)

สัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ของปลาทุมีความแตกต่างกันในทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยพบว่าเดือนเมษายน/61, กันยายน/61 และ ตุลาคม/61 มีความสมบูรณ์มากที่สุดคือ 1.24 ± 0.14 , 1.21 ± 0.16 และ 1.19 ± 0.04 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ รองลงมาพบว่าเดือนธันวาคม/61, มีนาคม/61, กรกฎาคม/61, กุมภาพันธ์ /61, พฤศจิกายน/61 และ พฤษภาคม/61 มีความสมบูรณ์คือ 1.16 ± 0.10 , 1.14 ± 0.07 , 1.09 ± 0.09 , 1.09 ± 0.09 , 1.08 ± 0.04 และ 1.06 ± 0.10 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ รองลงมาพบว่าเดือนมิถุนายน/61 มีความสมบูรณ์คือ 0.99 ± 0.05 เปอร์เซ็นต์ และเดือนสิงหาคม/61 มีความสมบูรณ์น้อยที่สุดคือ 0.90 ± 0.01 เปอร์เซ็นต์ ดังตารางที่ 4

3.4 จำนวนไมโครพลาสติก

จำนวนไมโครพลาสติกของปลาทุในจังหวัดชลบุรี ทั้ง 11 เดือน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($p>0.05$) โดยมีค่าอยู่ในช่วง 6.67 ± 3.33 ถึง 12.22 ± 1.92 ชิ้นต่อกรัม ดังตารางที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 ผลจากการสุ่มเก็บตัวอย่างปลาจากจังหวัดชลบุรี

จังหวัด	ลมมรสุม	เดือน/ปี	ความยาวเหยียด (เซนติเมตร)	น้ำหนัก (กรัม)	สัมประสิทธิ์ ความสมบูรณ์ของปลา(%)	จำนวนไมโครพลาสติก (ชิ้นต่อกรัม)	
ชลบุรี	ลมมรสุม ตะวันตกเฉียงใต้	เมษายน/61	18.43±1.16 ^{ab}	77.12±8.40 ^{ab}	1.24±0.14 ^a	10±3.33 ^a	
		พฤษภาคม/61	16.13±0.74 ^c	44.39±3.07 ^e	1.06±0.10 ^{ab}	12.22±5.09 ^a	
		มิถุนายน/61	16.87±0.23 ^{bc}	47.64±2.09 ^{de}	0.99±0.05 ^{bc}	8.89±3.84 ^a	
		กรกฎาคม/61	18.33±0.29 ^{ab}	67.06±2.66 ^{abcd}	1.09±0.09 ^{ab}	7.78±1.92 ^a	
		สิงหาคม/61	18.23±1.50 ^{ab}	55.05±13.01 ^{cde}	0.90±0.01 ^c	7.78±3.85 ^a	
		กันยายน/61	19.07±0.31 ^a	83.90±9.49 ^a	1.21±0.16 ^a	10±3.33 ^a	
		ตุลาคม/61	17.37±0.21 ^{abc}	62.48±0.84 ^{bcde}	1.19±0.04 ^a	12.22±5.09 ^a	
	ลมมรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือ	กุมภาพันธ์ /61	18.8±1.82 ^{ab}	73.4±19.83 ^{abc}	1.09±0.09 ^{ab}	6.67±3.33 ^a	
		มีนาคม/61	18.6±0.26 ^{ab}	73±2.84 ^{abc}	1.14±0.07 ^{ab}	8.89±3.85 ^a	
		พฤศจิกายน/61	17.13±1.63 ^{abc}	55.62±17.54 ^{cde}	1.08±0.04 ^{ab}	12.22±5.09 ^a	
		ธันวาคม/61	18.63±0.78 ^{ab}	75.65±12.40 ^{ab}	1.16±0.10 ^{ab}	12.22±1.92 ^a	
	P-value	ANOVA		0.029	0.001	0.006	0.588
		Linear		0.665	0.806	0.683	0.062
		Quadratic		0.094	0.010	0.062	0.611

¹ตัวเลขที่นำมาเสนอเป็นค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (จากการวิเคราะห์ตัวอย่าง 3 ซ้ำ)

ค่าเฉลี่ยในสมรภูมิที่มีอักษรเหมือนกันกับ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ (p>0.05)

4.จังหวัดระยอง

4.1 ความยาวเหยียดเฉลี่ย

ความยาวเหยียดเฉลี่ยของปลาทุในจังหวัดระยอง มีความยาวแตกต่างกันในทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยพบว่าปลาทุในเดือนกรกฎาคม/61 และมีนาคม/61 มีความยาวมากที่สุดคือ 19.33 ± 0.76 และ 19 ± 0.87 เซนติเมตร ตามลำดับ รองลงมาพบว่าเดือนสิงหาคม/61 และเมษายน/61 มีความยาวคือ 18.4 ± 0.06 และ 18.3 ± 2.08 เซนติเมตร ตามลำดับ รองลงมาพบว่าเดือนธันวาคม/61 และ พฤศจิกายน/61 มีความยาวคือ 18 ± 0.12 และ 17.97 ± 0.12 เซนติเมตร ตามลำดับ รองลงมาพบว่าเดือนกันยายน/61 มีความยาวคือ 17.17 ± 1.26 เซนติเมตร รองลงมาพบว่าเดือนตุลาคม/61 และมิถุนายน/61 มีความยาวคือ 16.67 ± 0.29 และ 16.57 ± 0.21 เซนติเมตร ตามลำดับ และเดือนพฤษภาคม/61 มีความยาวน้อยที่สุด คือ 16 ± 0.62 เซนติเมตร ดังตารางที่ 5

4.2 น้ำหนักเฉลี่ย

น้ำหนักของปลาทุในจังหวัดระยอง มีน้ำหนักแตกต่างกันในทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยพบว่าปลาทุในเดือนกรกฎาคม/61 และมีนาคม/61 มีน้ำหนักมากที่สุด คือ 84.54 ± 6.67 และ 81.21 ± 1.20 กรัม ตามลำดับ รองลงมาพบว่าเดือนเมษายน/61, สิงหาคม/61 และธันวาคม/61 มีน้ำหนักคือ 68.68 ± 5.60 , 66.68 ± 5.44 และ 66.52 ± 3.20 กรัม ตามลำดับ รองลงมาพบว่าเดือนพฤศจิกายน/61 และกันยายน/61 มีน้ำหนักคือ 58.55 ± 2.24 และ 58.23 ± 11.02 กรัม ตามลำดับ รองลงมาพบว่าเดือนพฤษภาคม/61 และ มิถุนายน/61 มีน้ำหนักคือ 51.26 ± 7.06 และ 48.64 ± 1.61 กรัม ตามลำดับ และเดือนตุลาคม/61 มีน้ำหนักน้อยที่สุดคือ 43.82 ± 6.03 กรัม ดังตารางที่ 5

4.3 สัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ของปลา หรือค่า (coefficient of condition, K)

สัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ของปลาทุในจังหวัดระยอง ทั้ง 10 เดือน ไม่แตกต่างกันในทางสถิติ ($p > 0.05$) โดยมีค่าอยู่ในช่วง 0.95 ± 0.07 ถึง 1.14 ± 0.09 เปอร์เซ็นต์ ดังตารางที่ 5

4.4 จำนวนไมโครพลาสติก

จำนวนไมโครพลาสติกของปลาทุในจังหวัดระยอง ทั้ง 10 เดือน ไม่แตกต่างกันในทางสถิติ ($p > 0.05$) โดยมีค่าอยู่ในช่วง 5.56 ± 1.92 ถึง 12.22 ± 6.94 ชิ้นต่อกรัม ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลจากการสุ่มเก็บตัวอย่างปลาจากจังหวัดระยอง

จังหวัด	ลมมรสุม	เดือน/ปี	ความยาวเหยียด (เซนติเมตร)	น้ำหนัก (กรัม)	สัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ ของปลา(%)	จำนวนไมโครพลาสติก (ชิ้นต่อกรัม)	
ระยอง	ลมมรสุม ตะวันตกเฉียงใต้	เมษายน/61	18.3±2.08 ^{ab}	68.68±5.60 ^b	1.12±0.08 ^a	7.78±1.92 ^a	
		พฤษภาคม/61	16.00±0.62 ^c	51.26±7.06 ^{cd}	1.25±0.02 ^a	7.78±3.85 ^a	
		มิถุนายน/61	16.57±0.21 ^{cd}	48.64±1.61 ^{cd}	1.07±0.03 ^a	12.22±6.94 ^a	
		กรกฎาคม/61	19.33±0.76 ^a	84.54±6.67 ^a	1.18±0.18 ^a	8.89±3.85 ^a	
		สิงหาคม/61	18.4±0.06 ^{ab}	66.68±5.44 ^b	1.07±0.12 ^a	5.56±1.92 ^a	
		กันยายน/61	17.17±1.26 ^{bcd}	58.23±11.02 ^{bc}	1.14±0.09 ^a	10±3.33 ^a	
		ตุลาคม/61	16.67±0.29 ^{cd}	43.82±6.03 ^d	0.95±0.07 ^a	11.11±1.92 ^a	
	ลมมรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือ	มีนาคม/61	19±0.87 ^a	81.21±1.20 ^a	1.19±0.07 ^a	6.67±3.33 ^a	
		พฤศจิกายน/61	17.97±0.12 ^{abc}	58.55±2.24 ^{bc}	1.01±0.03 ^a	11.11±1.92 ^a	
		ธันวาคม/61	18±0.12 ^{abc}	66.52±3.20 ^b	1.14±0.11 ^a	8.89±5.09 ^a	
	P-value	ANOVA		0.001	0.000	0.147	0.498
		Linear		0.408	0.001	0.240	0.219
		Quadratic		0.083	0.005	0.836	0.628

¹ตัวเลขที่นำมาเสนอเป็นค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (จากการวิเคราะห์ตัวอย่าง 3 ซ้ำ)

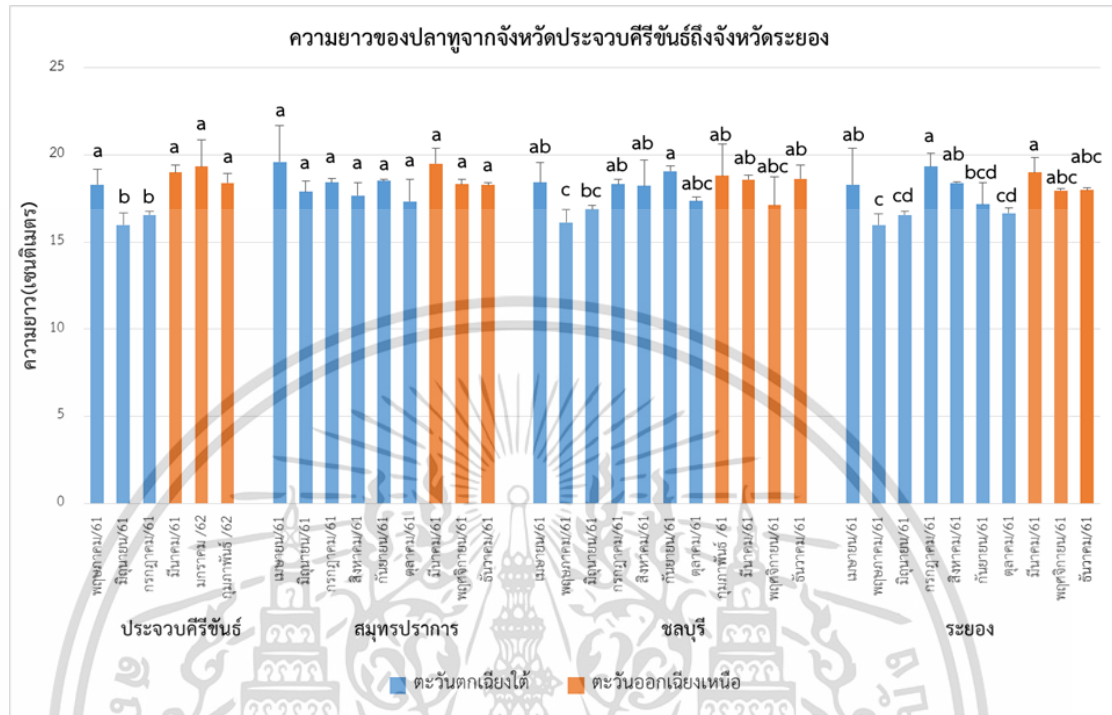
ค่าเฉลี่ยในสมมติที่มีอักษรเหมือนกันกับ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ (p>0.05)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยความยาว น้ำหนัก สัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ของปลา และจำนวนไมโครพลาสติกจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ถึงจังหวัดระยอง

จังหวัด	ความยาวเหยียด (เซนติเมตร)	น้ำหนัก (กรัม)	สัมประสิทธิ์ ความสมบูรณ์ของปลา (%)	จำนวนไมโครพลาสติก (ชิ้นต่อกรัม)
ประจวบคีรีขันธ์	17.93±1.44	63.74±11.38	1.14±0.34	8.52±2.61
สมุทรปราการ	18.40±1.06	72.93±14.81	1.16±0.11	11.11±4.13
ชลบุรี	17.96±1.23	65.03±15.26	1.10±0.12	9.81±3.64
ระยอง	17.74±1.25	62.81±13.76	1.13±0.17	9.00±3.73

¹ตัวเลขที่นำมาเสนอเป็นค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

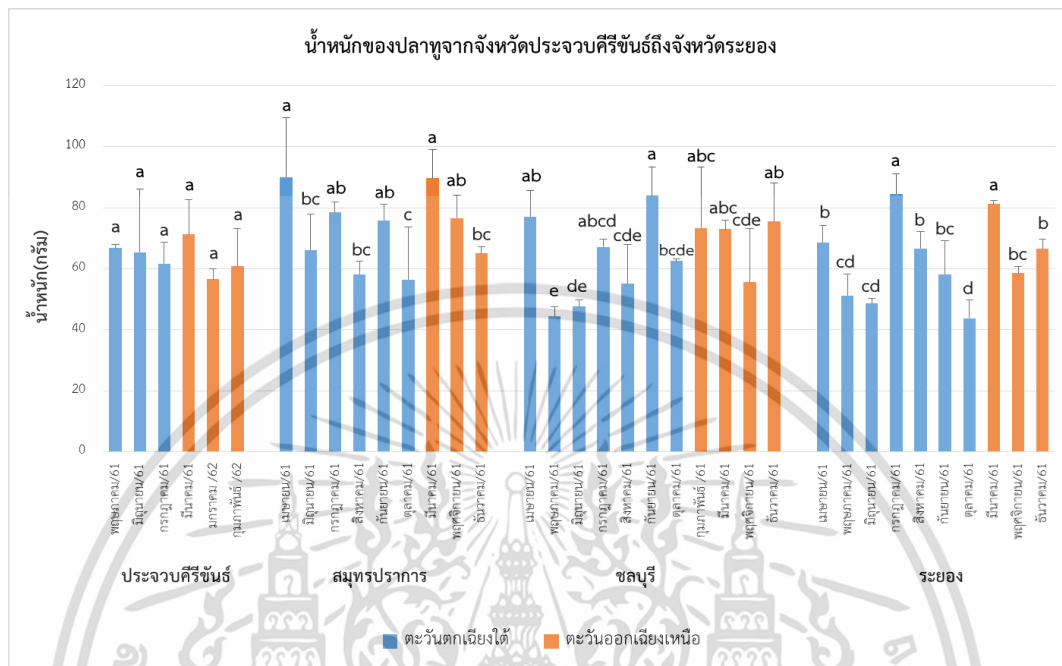
ภาพที่ 11 ความยาวของปลาทุจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ถึงจังหวัดระยอง

¹ตัวเลขที่นำมาเสนอเป็นค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (จากการวิเคราะห์ตัวอย่าง 3 ซ้ำ)
ตัวเลขที่นำมาเสนอเป็นความแตกต่างของความยาวปลาทุแต่ละจังหวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

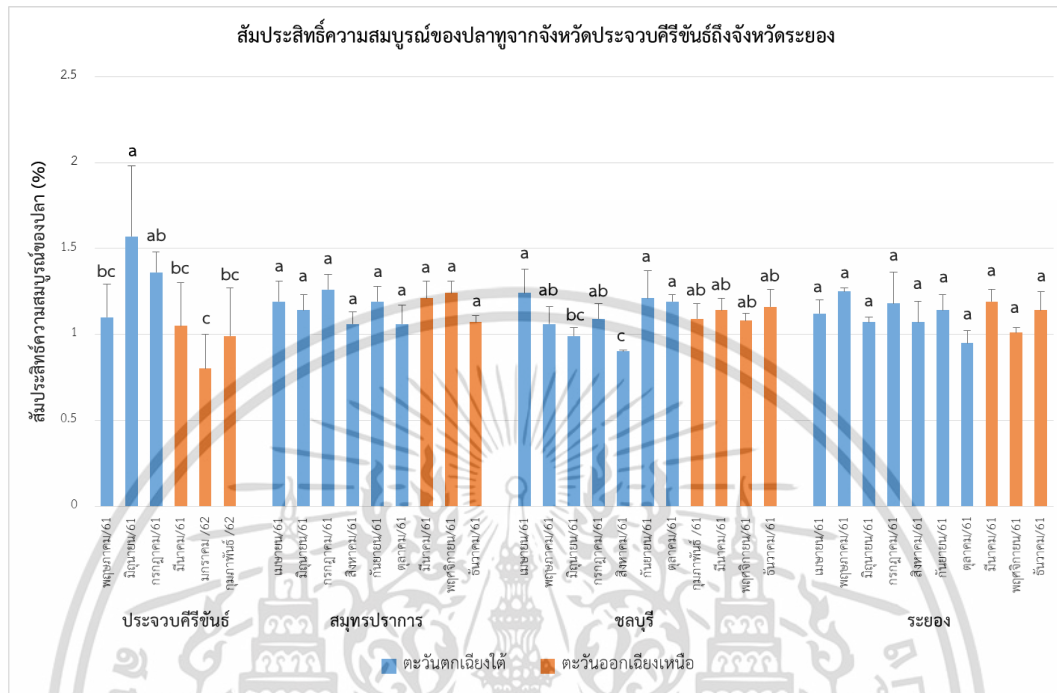
ภาพที่ 12 น้ำหนักของปลาทุจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ถึงจังหวัดระยอง

¹ตัวเลขที่นำมาเสนอเป็นค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (จากการวิเคราะห์ตัวอย่าง 3 ซ้ำ)

ตัวเลขที่นำมาเสนอเป็นความแตกต่างของความยาวปลาทุแต่ละจังหวัด

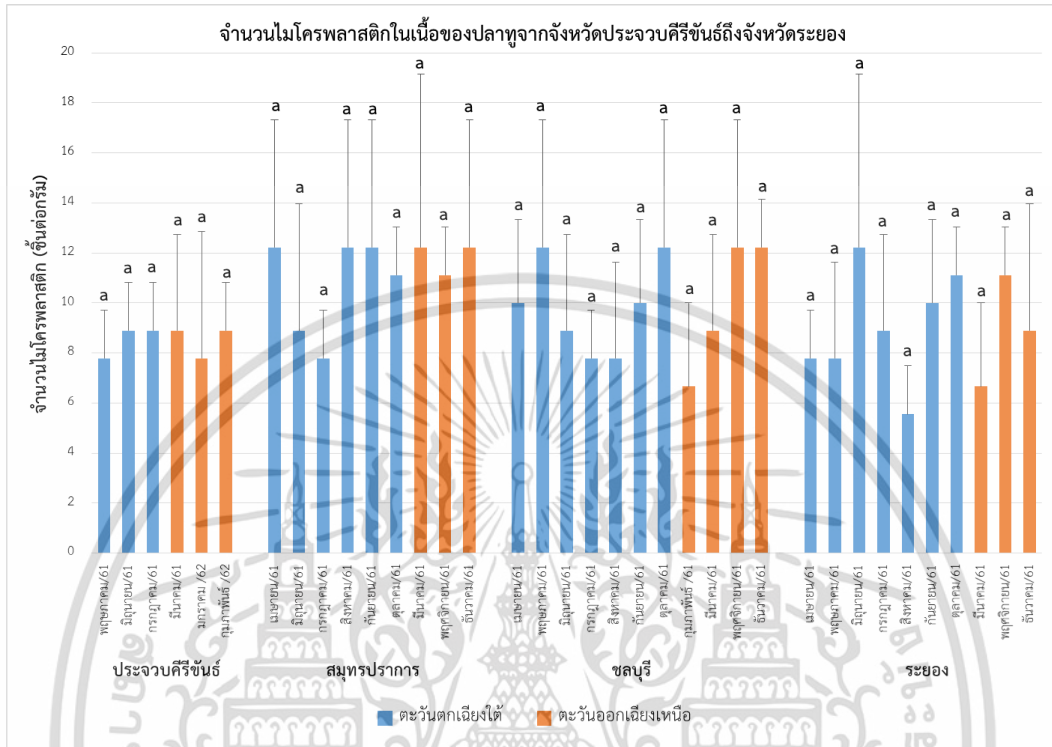
ภาพที่ 13 สัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ของปลาจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ถึงจังหวัดระยอง

¹ตัวเลขที่นำมาเสนอเป็นค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (จากการวิเคราะห์ตัวอย่าง 3 ซ้ำ)

ตัวเลขที่นำมาเสนอเป็นความแตกต่างของความยาวปลาในแต่ละจังหวัด

ภาพที่ 14 จำนวนไมโครพลาสติกในเนื้อของปลาจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ถึงจังหวัดระยอง

1ตัวเลขที่นำมาเสนอเป็นค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (จากการวิเคราะห์ตัวอย่าง 3 ซ้ำ)
 2ตัวเลขที่นำมาเสนอเป็นความแตกต่างของความยาวปลาในแต่ละจังหวัด

วิจารณ์ผลการทดลอง

จากผลการทดลอง พบว่าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีความยาวเฉลี่ย 19.33 ± 1.53 เซนติเมตร ในช่วงเดือนมกราคม/62 จังหวัดสมุทรปราการมีความยาวเฉลี่ย 19.6 ± 2.08 เซนติเมตร ในช่วงเดือนเมษายน/61 จังหวัดชลบุรี มีความยาวเฉลี่ย 19.07 ± 0.31 เซนติเมตร ในช่วงเดือนกันยายน/61 จังหวัดระยอง มีความยาว 19.33 ± 0.76 เซนติเมตร ในช่วงเดือนกรกฎาคม/61 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปิยวรรณและคณะ (2558) ปลาหูแขกครีบยาว (*Decapterus maruadsi*) จากทะเลอ่าวไทย ช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2550 ที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลตัวอย่างจำนวน 5,513 ตัว มีความยาวตลอดทั้งตัวที่พบเท่ากับ 9.40-20.60 เซนติเมตร

ปริมาณน้ำหนักของปลาหูแขกทั้งหมด 4 จังหวัด พบว่าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีน้ำหนัก 71.25 ± 11.4 กรัม ในช่วงเดือนมีนาคม/61 จังหวัดสมุทรปราการมีน้ำหนัก 89.97 ± 19.50 กรัม ในช่วงเดือนเมษายน/61 จังหวัดชลบุรีมีน้ำหนัก 83.90 ± 9.49 กรัม ในช่วงเดือนกันยายน/61 จังหวัดระยองมีน้ำหนัก 84.54 ± 6.67 กรัม ในช่วงเดือนกรกฎาคม/61 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปิยวรรณและคณะ (2558) น้ำหนักปลาหูแขกครีบยาว (*Decapterus maruadsi*) จากทะเลอ่าวไทย ช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2550 มีค่า 8-172 กรัมของน้ำหนักตัวปลา

ค่าสัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ของปลา หรือค่า (coefficient of condition, K) พบว่าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีความสมบูรณ์สูงสุด 1.57 ± 0.41 เปอร์เซ็นต์ ในช่วงเดือนมิถุนายน/61 จังหวัดสมุทรปราการมีความสมบูรณ์สูงสุด 1.26 ± 0.09 เปอร์เซ็นต์ ในช่วงเดือนกรกฎาคม/61 จังหวัดชลบุรีมีความสมบูรณ์สูงสุด 1.24 ± 0.14 เปอร์เซ็นต์ ในช่วงเดือนเมษายน/61 จังหวัดระยองมีความสมบูรณ์สูงสุด 1.14 ± 0.09 เปอร์เซ็นต์ ในช่วงเดือนกันยายน/61 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อังสุณี (2542) ศึกษาข้อมูลปลาเห็ดโคนจากอ่าวมะนิลา ที่ได้ค่าความยาวสูงสุด (รวมเพศ) เท่ากับ 23.5 เซนติเมตร และค่าสัมประสิทธิ์การเจริญเติบโต เท่ากับ 0.70 อาจมีสาเหตุมาจากขนาดสัตว์น้ำที่นำมาศึกษา

ความยาวเฉลี่ยและน้ำหนักเฉลี่ยของปลาหูแขกในช่วงเดือนมีนาคมและเมษายน มีความยาวมากที่สุดและมีน้ำหนักมากที่สุด ช่วงเดือนพฤษภาคมและมิถุนายน มีความยาวน้อยที่สุดและมีน้ำหนักน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วราภรณ์ (2552) ศึกษาการเดินทางของปลาหูแขก บริเวณอ่าวไทยฝั่งตะวันตกมีสาเหตุการเดินทาง 2 ปัจจัย คือ การเดินทางเพื่อหาอาหาร และการเดินทางเพื่อวางไข่ ปลาหูแขกจะวางไข่เกือบตลอดทั้งปี แต่ช่วงที่ปลาหูแขกมีไข่สูงสุดจะอยู่ในราวเดือนกุมภาพันธ์ถึง

มีนาคม โดยในช่วงนี้ปลาทุจะมีไข่เต็มท้อง จะเดินทางจากกันอ่าวไทยลงมาทางใต้เพื่อวางไข่ แม่ปลาทุที่ไข่แก่ก่อนจะวางไข่ระหว่างทาง ลูกปลาที่เกิดมาใหม่เดินทางเข้าหาฝั่งในช่วงเดือนเมษายนถึงพฤษภาคม จวบจนเดือนมิถุนายนถึงกรกฎาคม ปลาทุจะมีขนาดโตเรียกว่าปลาทุสาว หลังจากเดือนตุลาคมก็ค่อยๆเคลื่อนตัวลงสู่แหล่งวางไข่ ซึ่งสอดคล้องกับค่าสัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ของปลาทุในช่วงเดือนมิถุนายนถึงกรกฎาคม

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีจำนวนไมโครพลาสติกในเนื้อส่วนหน้าท้องของปลาทุทั้งหมด 8.89 ± 1.92 ชิ้นต่อกรัม ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์/62 จังหวัดสมุทรปราการ มีจำนวนไมโครพลาสติกในเนื้อส่วนหน้าท้องของปลาทุทั้งหมด 12.22 ± 5.09 ชิ้นต่อกรัม ในช่วงเดือนธันวาคม/61 จังหวัดชลบุรี มีจำนวนไมโครพลาสติกในเนื้อส่วนหน้าท้องของปลาทุทั้งหมด 12.22 ± 5.09 ชิ้นต่อกรัม ในช่วงเดือนพฤศจิกายน/61 จังหวัดระยองมีจำนวนไมโครพลาสติกในเนื้อส่วนหน้าท้องของปลาทุทั้งหมด 12.22 ± 6.94 ชิ้นต่อกรัม ในช่วงเดือนมิถุนายน/61 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ประวิทย์ (2562) ได้กล่าวว่า ในอ่าวไทยนั้นปัญหาการปนเปื้อนของไมโครพลาสติก ในห่วงโซ่อาหารของมนุษย์ มีโอกาสเกิดความรุนแรงมากกว่าในทะเลแถบอื่น ๆ ของโลก เนื่องจากลักษณะของอ่าวไทยรูปตัว ก ซึ่งเป็นทะเลแบบกึ่งเปิด อาจทำให้ระดับการปนเปื้อนของไมโครพลาสติก สูงกว่าบริเวณอื่น การศึกษาของ Mathalon and Hill (2014) ที่พบการปนเปื้อนของไมโครพลาสติกในหอยแมลงภู่มะพร้าวประเทศแคนาดา โดยการปนเปื้อนของหอยในธรรมชาติอยู่ที่ 34 ชิ้น/ตัว ส่วนที่เพาะเลี้ยงในฟาร์มพบ ที่ 75 ชิ้น/ตัว ในการศึกษาครั้งนี้พบเส้นใยเป็นชนิดของ ไมโครพลาสติกที่พบมากที่สุด อาจเนื่องมาจากพื้นที่ที่ทำการศึกษามีการทำประมง ซึ่งอาจเป็นแหล่งที่มา ของไมโครพลาสติกชนิดเส้นใยจากอุปกรณ์จำพวก อวน ตาข่าย เอ็น เชือก และยังมีรายงานว่ามีเส้นใยเป็นแหล่งที่มา ของไมโครพลาสติกประเภทเส้นใย การศึกษาของ ปิติพงษ์ และคณะ (2559) ที่พบการปนเปื้อนของไมโครพลาสติกในหอยสองฝาบริเวณชายหาด เจ้าหลาวและชายหาดคู้วิมาน จังหวัดจันทบุรี โดยพบไมโครพลาสติกในหอยเสียบบริเวณชายหาดเจ้าหลาว และชายหาดคู้วิมาน จำนวน 3.13 ± 2.75 ชิ้น/ตัว และ 2.98 ± 2.12 ชิ้น/ตัว ตามลำดับ

ประเทศไทยอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุม 2 ชนิด คือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย ระหว่างเดือนกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม โดยมีแหล่งกำเนิดจากบริเวณความกดอากาศสูง ในซีกโลกใต้บริเวณมหาสมุทรอินเดีย ซึ่งพัดออกจากศูนย์กลางเป็นลมตะวันออกเฉียงใต้ และเปลี่ยนเป็นลมตะวันตกเฉียง

ใต้เมื่อพัดข้ามเส้นศูนย์สูตร ลมมรสุมนี้จะนำมวลอากาศชื้นจากมหาสมุทรอินเดียมาสู่ประเทศไทย ทำให้มีเมฆมากและฝนชุกทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามบริเวณชายฝั่งทะเล และเทือกเขาด้านรับลมจะมีฝนมากกว่าบริเวณอื่น และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ หลังจากหมดอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้แล้ว ประมาณกลางเดือนตุลาคม จะมีลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทย จนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ลมมรสุมนี้มีแหล่งกำเนิดจากบริเวณความกดอากาศสูงบนซีกโลกเหนือ แถบประเทศมองโกเลียและจีน จึงพัดพาเอามวลอากาศเย็น และแห้งจากแหล่งกำเนิดเข้ามาปกคลุมประเทศไทย ทำให้ท้องฟ้าโปร่ง อากาศหนาวเย็นและแห้งแล้งทั่วไป โดยเฉพาะภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนภาคใต้จะมีฝนชุกโดยเฉพาะภาคใต้ฝั่งตะวันออก เนื่องจากลมมรสุมนี้นำความชุ่มชื้นจากอ่าวไทยเข้ามาปกคลุม การเริ่มต้นและสิ้นสุดลมมรสุมทั้งสองชนิดอาจผันแปรไปจากปกติได้ในแต่ละปี การศึกษาของ ธีรวัตร และคณะ (2561) ที่อ่าวไทยตอนบนเป็นแหล่งทรัพยากรประมงและระบบนิเวศทางทะเลที่สำคัญของประเทศ มีการเปลี่ยนแปลงคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความอุดมสมบูรณ์ ประกอบด้วยพื้นที่ลุ่มแม่น้ำ 5 สาย สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำบางปะกง เจ้าพระยา ท่าจีน แม่กลอง และแม่น้ำบางตะบูน ซึ่งไหลผ่านพื้นที่ลุ่มน้ำภาคกลางตอนบนจนถึงชุมชนเมืองที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่หนาแน่น เป็นไปได้ว่าขยะทะเลในอ่าวไทยตอนบน ส่วนหนึ่งพัดมากับแม่น้ำไหลลงสู่อ่าว ไม่จำเพาะที่มาจากพื้นที่ชายฝั่งทะเลเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับ สถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและป่าชายเลน และคณะเทคโนโลยีทางทะเลมหาวิทยาลัยบูรพา (2557) เนื่องจากบริเวณชายหาดคู้งวิมานมีลักษณะของชายหาดเป็นอ่าวเปิดทำให้บริเวณชายหาดได้รับอิทธิพลจากกระแสน้ำที่พัดมาจากอ่าวไทยได้โดยตรง โดยกระแสน้ำจากบริเวณอ่าวไทยจะไหลตามทิศทางของกระแสน้ำในช่วงเดือนกันยายนเข้ามาบริเวณชายหาดคู้งวิมานจะไหลต่อตามทิศทางของกระแสน้ำผ่านบริเวณอ่าวคู้งกระเบนไปยังบริเวณหาดเจ้าหลาว ซึ่งบริเวณปากอ่าวคู้งกระเบนได้ทำการขุดลอกร่องน้ำเพื่อการเดินเรือทำให้กระแสน้ำมีการเปลี่ยนทิศทาง โดยส่งผลให้หาดเจ้าหลาวได้รับอิทธิพลของกระแสน้ำจากอ่าวไทยน้อยกว่าหาดคู้งวิมาน ดังนั้นอาจทำให้กระแสน้ำสามารถที่จะนำขยะประเภทไมโครพลาสติกจากแหล่งอื่นมาสู่หาดคู้งวิมานมากกว่าหาดเจ้าหลาว

สรุปผลการทดลอง

จากการศึกษาความยาวเฉลี่ย น้ำหนักเฉลี่ย สัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์และจำนวนไมโครพลาสติก จากตัวอย่างเนื้อส่วนหน้าท้องปลาหู จากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ถึงจังหวัดระยอง สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ความยาวเฉลี่ยของปลาหูในช่วง มีความยาวมากที่สุด และในช่วงเดือนพฤษภาคม
2. น้ำหนักเฉลี่ยของปลาหูในช่วงเดือนมีนาคมและเมษายน มีน้ำหนักมากที่สุด
3. ค่าสัมประสิทธิ์ความสมบูรณ์ของปลาหูในช่วงเดือนมิถุนายนถึงกรกฎาคม มีความสมบูรณ์มากที่สุด
4. จำนวนไมโครพลาสติกของปลาหูในช่วงลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้มีจำนวนมากที่สุด เนื่องจากการพัดพาของกระแสลมที่พัดจากฝั่งลงสู่ทะเล ทำให้พลาสติกปนเปื้อนลงสู่ทะเล มีแนวโน้มที่พลาสติกจะปนเปื้อนลงสู่ทะเล และอาจจะปนเปื้อนเข้าสู่ปลาหู เพราะปลาหูเป็นปลาที่อ้าปากเวลาว่ายน้ำ

ข้อเสนอแนะ

1. ในแต่ละจังหวัดควรมีการเก็บตัวอย่างในช่วงเดียวกันอย่างสม่ำเสมอ
2. ควรใช้อุปกรณ์และกล้องจุลทรรศน์ เพื่อให้ผลมีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กรมประมง. 2508. งานสอบสวนปลาหู พ.ศ.2506-2508. สถานวิจัยประมงทะเล, กองสำรวจ และคั่นคว่ำ, กรมประมง.
- กรมประมง. 2539. ทรัพยากรและกรรมสิทธิ์สัตว์น้ำทะเลในเขตเศรษฐกิจจำเพาะประเทศไทย. เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง **มวลสัตว์น้ำที่อาศัยอยู่ระหว่างเขตทางทะเลและสัตว์น้ำชนิดที่ย้ายถิ่นเสมอ**. วันที่ 25-26 กรกฎาคม พ.ศ.2539. ณ ห้องประชุม อานนท์ กรมประมง กองประมงทะเล, กรมประมง.
- กรมประมง. 2556. สถิติประมงการจับสัตว์น้ำเค็มจากธรรมชาติ. **เอกสารฉบับที่ 9/2556**. สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง, กรมประมง. 33 หน้า.
- กรมอุตุวิทยามหาวิทยาลัย. ม.ป.ป. **ลมมรสุม**. แหล่งที่มา: <http://www.songkhla.tmd.go.th/index.php?modules=knowledge>, 2 กรกฎาคม 2564.
- จารุมาศ เมฆสัมพันธ์. 2557. **กู่วิกฤตปลาหู ด้วยฐานความรู้ของสังคมไทย**. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.). 27 หน้า.
- ธีรวัตร เปรมปรี, ธเนตร วรณรังสี, นฤมล กรณินันท์ และเผ่าเทพ เขิดสุขใจ. 2561. **การศึกษาชนิดและปริมาณขยะลอยน้ำบริเวณปากแม่น้ำในอ่าวไทยตอนบน**. สถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. 11 หน้า.
- ประวิทย์ ไตรวัฒน์. 2562. **ไมโครพลาสติกอันตรายต่อมนุษย์ 'อ่าวไทยตัว ก' เสี่ยงปนเปื้อนกว่าที่อื่น**. แหล่งที่มา: http://www.igreenstory.co/microplastic2/?fbclid=IwAR3gralFrTMD88h8PMuSUSWG2pb50MWBXQsSW73_bYpHs9ZmOalnk_69EA, 5 กรกฎาคม 2564.
- ปิติ พลังวชิรา. 2559. **กินปลาหู ลดหลอดเลือดตีบ**. แหล่งที่มา: <https://www.kidteung.com/.html>. 15 มีนาคม 2563.
- ปิติพงษ์ ธาระมนต์, สุหทัย ไพโรสานท์กุล และ นภาพร เลียดประดม. 2559. การปนเปื้อนของไมโครพลาสติกในหอยสองฝา บริเวณชายหาดเจ้าหลาวและชายหาดคู้งวิมาน จังหวัดจันทบุรี. **วารสารแก่นเกษตร** 44(1): 738-744.
- ปิยวรรณ หัสดี, ธิติรัตน์ คงชัย, วิฑิตพร ศุภนิรันดร์, บุญฤทธิ์ เจริญสมบัติ และอุดม เครือเนียม. 2558. ชีววิทยาการสืบพันธุ์ของปลาหูแขกครีบยาว *Decapterus maruadsi* (Temminck & Schlegel, 1843) ในอ่าวไทย. **เอกสารวิชาการฉบับที่ 12/2558**. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. วิจัยและพัฒนาประมงทะเลอ่าวไทยตอนบน (สมุทรปราการ). สถาบันวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีประมงทะเล. กองวิจัยและพัฒนาประมงทะเล. กรมประมง. 20 หน้า.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ปิยวรรณ ไหมละเอียด, จักพันธ์ ปิ่นพุทธศิลป์ และชนิษฐา เสรีรักษ์. 2558. ชีวิตวิทยาการสืบพันธุ์ของปลาทุ และปลาลังในพื้นที่อ่าวไทยตอนบน. เอกสารวิชาการฉบับที่ 13/2549. ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงอ่าวไทยตอนบน, กรมประมง. 26 หน้า.
- พรทิพย์ ภูดวงเดือน. ม.ป.ป. **ชนิดปลาทุ**. แหล่งที่มา: [https://sites.google.com/site/2542Rastrelliger brachysoma/chnid-khxng-pla-thu](https://sites.google.com/site/2542Rastrelliger-brachysoma/chnid-khxng-pla-thu), 10 มิถุนายน 2564.
- ยุพินท์ วิวัฒน์ชัยเศรษฐ์. 2542. งดจับปลาฤดูวางไข่เพื่อลูกหลานไทยจะได้มีกิน. **วารสารการประมง** 5(1): 51-56.
- ยุพินท์ วิวัฒน์ชัยเศรษฐ์. 2550. “ปิดอ่าว”เพื่ออะไรใครได้ประโยชน์. **วารสารการประมง** 60(1): 55-63.
- ยุพินท์ วิวัฒน์ชัยเศรษฐ์. 2551. งดจับปลาในฤดูวางไข่ อนุรักษ์ไว้อย่างยั่งยืน. **วารสารการประมง** 6(1): 31-40.
- รังสรรค์ ฉายากุล และสง่า วัฒนชัย. 2533. ความชุกชุมของปลาทุ ปลาลังวัยอ่อนในฤดูสืบพันธุ์. **รายงานวิชาการฉบับที่ 8**. กองประมงทะเล กรมประมงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- วรภรณ์ พรหมศรี. 2552. **ระยะความสมบูรณ์เพศของปลาทุที่จับได้ในเขตมาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ ปี 2551**. ปัญหาพิเศษระดับปริญญาตรี, สาขาวิชาการประมง มหาวิทยาลัยแม่โจ้ชุมพร.
- วารุณี บริราช. 2512. **การศึกษาเกี่ยวกับระยะการเจริญเติบโตของรังไข่และถุงน้ำเชื้อของปลาทุในอ่าวไทย**. กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรัญญา อ่าวสมบัติกุล. 2563. ‘วาฬใกล้เมือง’ การอยู่ร่วมกันระหว่างสัตว์สงวนตัวใหญ่ในอ่าวไทยและมนุษย์ผู้ใช้ชีวิตท่ามกลางตึกระฟ้า. แหล่งที่มา:<https://adaybulletin.com/life-feature-brydeswhale-and-the-city/54119>, 19 มิถุนายน 2564.
- ศีลารุช ดำรงค์ศิริ และ เพ็ญรดี จันทร์วิวัฒน์. 2562. ไมโครพลาสติกในแหล่งน้ำจืดและแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค. **วารสารสิ่งแวดล้อม** 23(2): 11.
- สถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและป่าชายเลน คณะเทคโนโลยีทางทะเล มหาวิทยาลัยบูรพา. 2557. การสำรวจและจำแนกตัวอย่างขยะทะเลประเภทไมโครพลาสติก. แหล่งที่มา: [http://file-3095-201705161494905397559%20\(3\).pdf](http://file-3095-201705161494905397559%20(3).pdf), 20 มีนาคม 2563.
- สถาบันอาหาร กระทรวงอุตสาหกรรม. 2562. **ไมโครพลาสติก (Microplastics)**. ศูนย์วิจัยและประเมินความเสี่ยงด้านอาหารปลอดภัย. 2 หน้า.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สมพร ภูริพงศ์ และ สมโภชน์ อัครกะทิววัฒน์. 2535. **ภาพปลาและสัตว์น้ำของไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 325 หน้า.
- สัญญา สิริวิทยาปกรณ์. 2561. **ประเภทและการแพร่กระจายของไมโครพลาสติกในน้ำทะเลและในตะกอนดิน ในพื้นที่ปากแม่น้ำเจ้าพระยา**. โครงการภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2 หน้า.
- สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.). 2561. วิกฤติ “ไมโครพลาสติก” วยร้ายระบบนิเวศแหล่งน้ำของโลก. **วารสารเพื่อการเตือนภัยสินค้าการเกษตรและอาหาร** 10: 1-16.
- สุนีย์ สุวภีพันธ์ และอำพัน เหลือสินทรัพย์. 2508. ผลการวิเคราะห์สิ่งที่มีอยู่ในกระเพาะและลำไส้ของปลาทุ ในอ่าวไทย ปี 2506. น. 209-218. ใน **รายงานการประชุมทางวิชาการเกษตรศาสตร์และชีววิทยา ครั้งที่ 4 สาขาพืชและชีววิทยากับสาขาสัตว์**. วันที่ 27-29 มกราคม 2508. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ.
- สุภาภรณ์ อนุชिरาชีวะ. 2560. **ความอุดมสมบูรณ์ของท้องทะเลไทย**. แหล่งที่มา: <http://www.greennet.or.th/article/1734>, 22 มีนาคม 2563.
- อังสนีย์ ชุมพราราม. 2542. อายุ การเจริญเติบโต การแพร่กระจายขนาด ขนาดเจริญพันธุ์ และฤดูกาลวางไข่ของปลาเห็ดโคน *Sillago sihama* (Forsskal) ในทะเลสาบสงขลา และบริเวณฝั่ง. น. 1-7. ใน **การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 37, สาขาประมง**. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- อุดม เครือเนียม, บุญฤทธิ์ เจริญสมบัติ, บัณฑิต ยังพลชั้น และรัตนา มั่นประสิทธิ์. 2552. ชีววิทยาบางประการของปลาทุ (*Rastrelliger brachysoma* (Bleeker, 1851)) และปลาลัง (*R. kanagurta* (Cuvier, 1816)) บริเวณจังหวัดตราด. **เอกสารวิชาการฉบับที่ 3/2556**. ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลอ่าวไทยฝั่งตะวันออก, กรมประมง. 21 หน้า.
- อุดมลักษณ์ เวียนงาม. 2562. ไมโครพลาสติก ภัยเงียบต่อสิ่งแวดล้อมและมนุษย์. **วารสารกรมวิทยาศาสตร์บริการ** 68(209): 41-42.
- Andrady, A. L. 2011. Microplastics in the marine environment. **Marine Pollution Bulletin** 62: 1596-1605.
- Azad, S. O. O., Towatana, P., Pradit, S., Patricia, B. G. and Hue, H. T. 2018. Ingestion of microplastics by some commercial fishes in the lower Gulf of Thailand: a preliminary approach to ocean conservation. **International Journal of Agricultural Technology** 14(7): 1017-1032.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Browne, M. A., A. Dissanayake, T. S. Galloway, D. M. Lowe, and C. R. Thompson. 2008. Ingested microscopic plastic translocates to the circulatory system of the mussel. **Environmental Science and Technology**. 42: 5026-5031.
- Cole, M., Lindeque, P., Halsband, C., Galloway, T.S. 2011. Microplastics as contaminants in the marine environment. **A review Marine Pollution Bulletin**. 62: 2588-2597.
- Duncan, D.B. 1955. Multiple-range and multiple F tests. **Biometrics**. 11: 1-42.
- Eriksson, C. and Burton, H. 2003. Origins and biological accumulation of small plastic particles in fur seals from Macquarie Island. **AMBIO A Journal of the Human Environment**. 32: 380-384.
- Frias, J., Sobral, P. and Ferreira, A. M. 2010. Organic pollutants in microplastics from two beaches of the Portuguese coast. **Marine Pollution Bulletin** 60: 1988-1992.
- Gamage, T., Duminda, S., Yakupitiyage, A., and Chavanich, S. 2017. Effects of microplastics on sessile invertebrates in the eastern coast of Thailand: An approach to coastal zone conservation. **Marine Pollution Bulletin**. 124(1): 349-355.
- Graham, E. R., and J.T. Thompson. 2009. Deposit and suspension-feeding sea cucumbers (Echinodermata) ingest plastic fragments. **Journal of Experimental Marine Biology and Ecology** 368: 22-29.
- Mathalon, A., and Hill P. 2014. Microplastic fibers in the intertidal ecosystem surrounding Halifax Harbor, Nova Scotia. **Marine Pollution Bulletin**. 81(1): 69-79.
- Matthies, M. 2011. Microplastics in oceans. **Marine Pollution Bulletin**. 62: 1589-1591.
- OSPAR. 2009. **Marine litter in the North-East Atlantic Region: Assessment and priorities for response**. London, United Kingdom, 127 p.
- Teuten, E. L., S. J. Rowland, T. S. Galloway, and R. C. Thompson. 2007. Potential for plastics to transport hydrophobic contaminants. **Environmental Science and Technology**. 41: 7759-7764.
- Van Franeker, J., Blaize, C., Danielsen, J., Fairclough, K., Gollan, J., Guse, N., Hansen, P., Heubeck, M., Jensen, J., Guillou, G. L., Olsen, B., Olsen, K., Pedersen, J.,

Stienen, E., and Turner, D. M. 2011. Monitoring plastic ingestion by the northern fulmar *Fulmarus glacialis* in the North Sea. **Environmental Pollution**. 159: 2609-2615.

Wright, S.L. Thompson, R.C. Galloway, T.S. 2013. The physical impacts of microplastics on marine organisms: A review. **Environmental Pollution**. 178: 483-492.

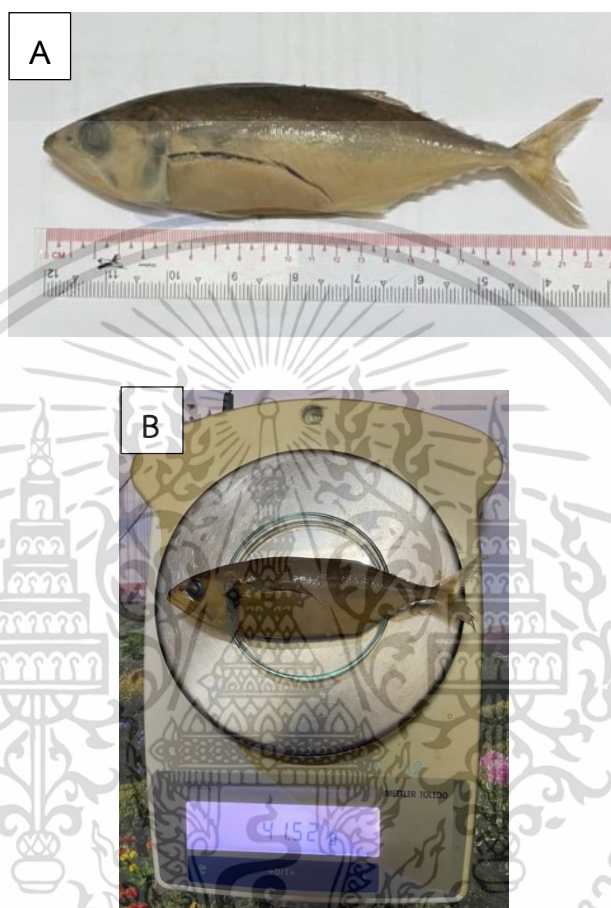

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบการทดลอง

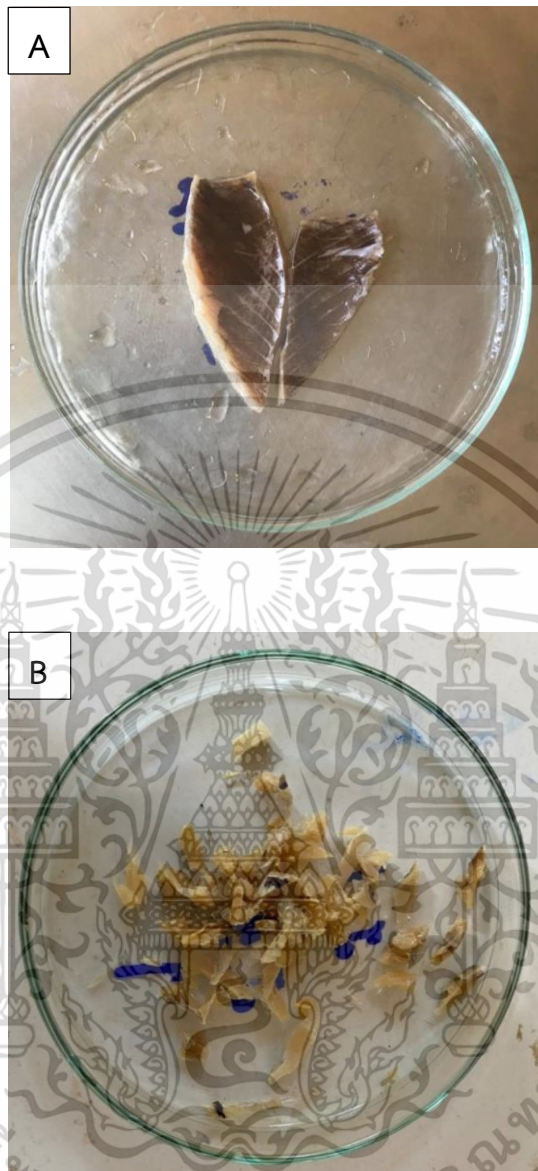

ภาพที่ 15 วัดขนาดตัวปลาและชั่งน้ำหนักตัวอย่างปลา

หมายเหตุ: (A) ตัวอย่างปลาจากโหลที่ดองด้วยฟอร์มาลิน

(B) ชั่งน้ำหนักตัวอย่างปลา ตัวอย่างที่ซึ่งไม่มีส่วนของกระเพาะอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 16 ผ่าเนื้อส่วนหน้าท้อง

หมายเหตุ: (A) ชั่งน้ำหนักเนื้อส่วนหน้าท้อง

(B) นำเนื้อที่ชั่ง มาตัดให้เป็นชิ้นส่วนเล็กๆ เพื่อให้เนื้อย่อยสลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

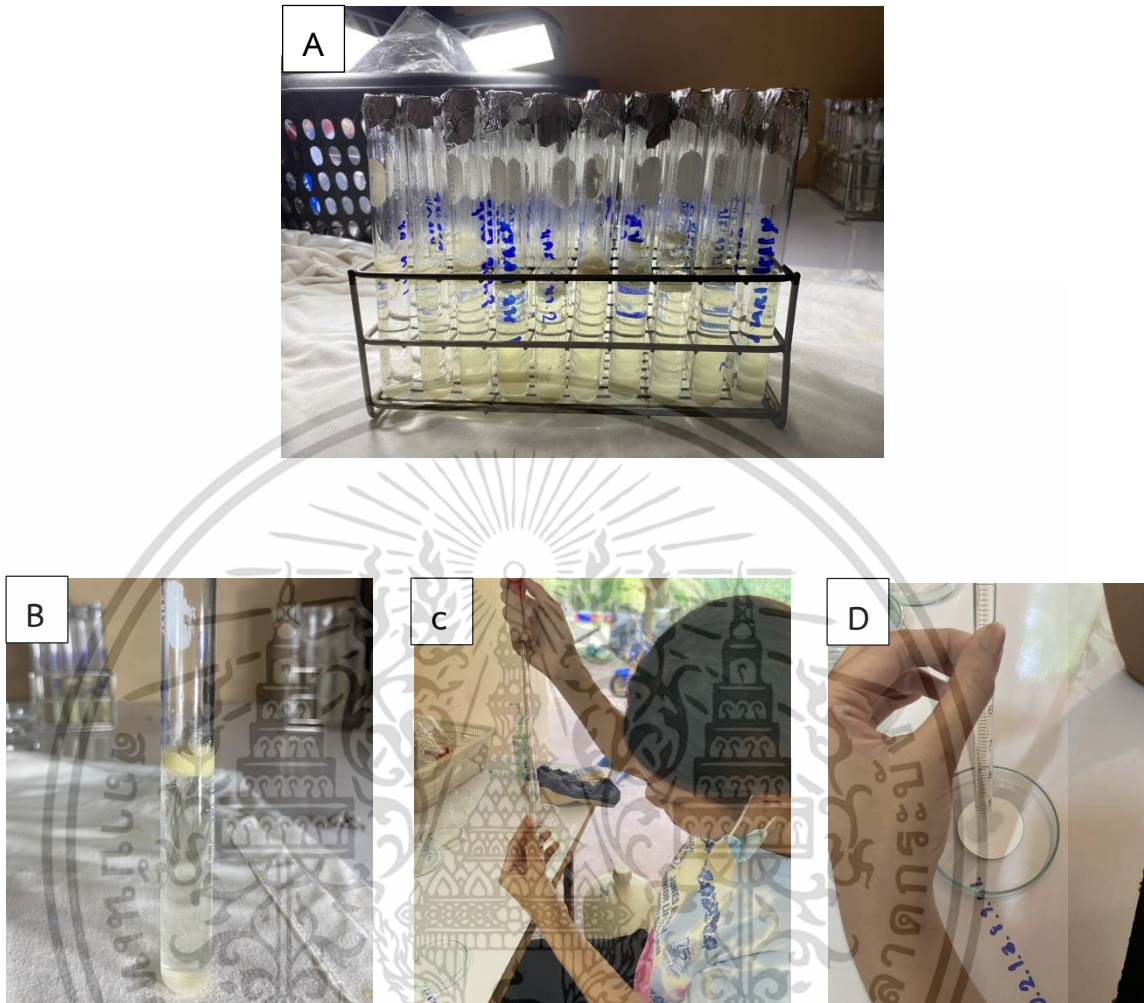

ภาพที่ 17 ขั้นตอนการเตรียมตัวอย่างปฏิกิริยา

หมายเหตุ: (A) เติมน้ำไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 30 เปอร์เซ็นต์ (H_2O_2) 20 มิลลิลิตร

(B) ต้มจนสารระเหยออกหมด จนเป็นฟอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 18 ทิ้งตัวอย่างให้ตกตะกอนและดูดส่วนที่ใสไปกรอง

- หมายเหตุ: (A) ทิ้งตัวอย่างให้ตกตะกอนโดยปิดปากหลอดด้วยกระดาษฟรอยด์
 (B) สารตกตะกอนพร้อมนำไปดูด
 (C) ใช้ปิเปตต์ดูดสารส่วนที่ใส
 (D) นำสารที่ดูดไปหยดลงบนกระดาษกรอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติการศึกษา

ชื่อ

นางสาวกัญญารัตน์ สุขศรีเด่น

เกิดวันที่

16 เมษายน 2542

ประวัติการศึกษา

- ชั้นประถมศึกษาโรงเรียนอนุบาลชุมพร
 - ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายศึกษาโรงเรียนศรียาภัย
 - วท.บ. (วิทยาศาสตร์การประมงและทรัพยากรทางน้ำ)
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้